

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2018/C 294/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2018/C 294/02	Věc C-203/16 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. června 2018 – Dirk Andres, jednající jako insolvenční správce společnosti Heitkamp Bau Holding GmbH) v. Evropská komise, Spolková republika Německo „Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Německé daňové předpisy upravující možnost převodu ztrát do dalších zdaňovacích období (klauzule o restrukturalizaci) – Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Osobně dotčená osoba – Článek 107 odst. 1 SFEU – Pojem ‚státní podpora‘ – Podmínka týkající se selektivity – Určení referenčního rámce – Právní kvalifikace skutkového stavu“	2
2018/C 294/03	Věc C-208/16 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. června 2018 – Spolková republika Německo v. Dirk Andres (insolvenční správce společnosti Heitkamp Bau Holding GmbH), Evropská komise „Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Německé daňové právní předpisy o převodu ztrát do budoucích zdaňovacích období (klauzule o restrukturalizaci) – Rozhodnutí prohlašující režim podpor za neslučitelný s vnitřním trhem – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Osobně dotčená osoba – Článek 107 odst. 1 SFEU – Pojem ‚státní podpora‘ – Podmínka týkající se selektivity – Určení referenčního rámce – Právní kvalifikace skutkového stavu“	3

2018/C 294/04	Věc C-209/16 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. června 2018 – Spolková republika Německo v. Lowell Financial Services GmbH, původně GFKL Financial Services AG, Evropská komise „Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Německé daňové předpisy upravující možnost převodu ztrát do dalších zdaňovacích období (klausule o restrukturalizaci) – Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Osobně dotčená osoba – Článek 107 odst. 1 SFEU – Pojem ‚státní podpora‘ – Podmínka týkající se selektivity – Určení referenčního rámce – Právní kvalifikace skutkového stavu“	4
2018/C 294/05	Věc C-219/16 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. června 2018 – Lowell Financial Services GmbH, dříve GFKL Financial Services AG v. Evropská komise, Spolková republika Německo „Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Německé daňové předpisy upravující možnost převodu ztrát do dalších zdaňovacích období (klausule o restrukturalizaci) – Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Osobně dotčená osoba – Článek 107 odst. 1 SFEU – Pojem ‚státní podpora‘ – Podmínka týkající se selektivity – Určení referenčního rámce – Právní kvalifikace skutkového stavu“	5
2018/C 294/06	Věc C-451/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court of the United Kingdom – Spojené království) – MB v. Secretary of State for Work and Pensions „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 79/7/EHS – Rovné zacházení s muži a ženami v oblasti sociálního zabezpečení – Vnitrostátní systém státních důchodů – Podmínky uznání změny pohlaví – Vnitrostátní právní úprava podmiňující takové uznání zrušením manželství uzavřeného před touto změnou pohlaví – Nepřiznání státního starobního důchodu osobě se změněným pohlavím, která dovršila věk pro odchod do důchodu osob jejího nového pohlaví – Přímá diskriminace na základě pohlaví“	5
2018/C 294/07	Věc C-564/16 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. června 2018 – Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) v. Puma SE „Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 8 odst. 5 – Článek 76 – Námitkové řízení – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Nařízení (ES) č. 2868/95 – Pravidlo 19 – Pravidlo 50 odst. 1 – Existence dřívějších rozhodnutí Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) uznávajících dobré jméno starší ochranné známky – Zásada řádné správy – Zohlednění těchto rozhodnutí v pozdějších námitkových řízeních – Povinnost uvést odůvodnění – Procesní povinnosti odvolacích senátů EUIPO“	6
2018/C 294/08	Věc C-635/16 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. června 2018 – Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Určení předmětu sporu – Finanční pomoc v rámci Nástroje pro propojení Evropy (CEF) – Odvětví dopravy na období 2014 – 2020 – Výzvy k předkládání návrhů – Výkonná agentura pro inovace a sítě (INEA) – E-mail informující žalobkyni o odmítnutí jejího návrhu – Pozdější rozhodnutí Evropské komise, kterým se stanoví seznam vybraných návrhů – Účinná soudní ochrana“	7
2018/C 294/09	Věc C-2/17: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španělsko) – Instituto Nacional de la Seguridad Social v. Jesús Crespo Rey „Řízení o předběžné otázce – Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob – Sociální zabezpečení migrujících pracovníků – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Příloha XI, oddíl ‚Španělsko‘, bod 2 – Starobní důchod – Metoda výpočtu – Teoretická výše – Relevantní příspěvkový základ – Zvláštní dohoda – Volba příspěvkového základu – Vnitrostátní právní úprava ukládající pracovníkovi odvádět příspěvky podle minimálního příspěvkového základu“	7
2018/C 294/10	Věc C-57/17: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Španělsko) – Eva Soraya Checa Honrado v. Fondo de Garantía Salarial „Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele – Směrnice 2008/94/ES – Článek 3 první pododstavec – Platba zajištěná záruční institucí – Odstupné při skončení pracovního poměru – Přenesení místa výkonu práce vyžadující změnu bydliště zaměstnance – Změna podstatné náležitosti pracovní smlouvy – Ukončení pracovní smlouvy zaměstnancem – Zásada rovného zacházení a zákazu diskriminace“	8

2018/C 294/11	Věc C-90/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 27. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko) – Turbogás Produtora Energética SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2003/96 – Zdanění energetických produktů a elektřiny – Čl. 21 odst. 5 třetí pododstavec – Subjekt vyrábějící elektřinu pro vlastní použití – Malí výrobci elektřiny – Článek 14 odst. 1 písm. a) – Energetické produkty použité k výrobě elektřiny – Povinné osvobození od daně“ .	9
2018/C 294/12	Věc C-230/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn v. Udlændingestyrelsen „Řízení o předběžné otázce – Občanství Unie – Článek 21 odst. 1 SFEU – Směrnice 2004/38/ES – Právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států – Právo pobytu státního příslušníka třetího státu, který je rodinným příslušníkem občana Unie, v členském státě, jehož je tento občan státním příslušníkem – Vstup tohoto rodinného příslušníka na území dotyčného členského státu po návratu občana Unie do tohoto členského státu“	9
2018/C 294/13	Věc C-246/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 27. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État – Belgie) – Ibrahim Diallo v. État belge (Řízení o předběžné otázce – Občanství Evropské unie – Směrnice 2004/38/ES – Článek 10 odst. 1 – Žádost o pobytovou kartu rodinného příslušníka občana Unie – Vydání – Lhůta – Přijetí a oznámení rozhodnutí – Důsledky nedodržení šestiměsíční lhůty – Procesní autonomie členských států – Zásada efektivit)	10
2018/C 294/14	Věc C-364/17: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 27. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad – Varna – Bulharsko) – „Varna Holideis“ EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ – Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite „Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Dodání nemovitosti uskutečněné před přistoupením Bulharské republiky k Evropské unii – Neplatnost smlouvy o prodeji konstatovaná po přistoupení – Povinnost provést opravu počátečního odpočtu – Výklad – Pravomoc Soudního dvora“	11
2018/C 294/15	Spojené věci C-459/17 a C-460/17: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 27. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17) v. Ministre de l'Action et des Comptes publics „Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Nárok na odpočet daně zaplacené na vstupu – Hmotněprávní podmínky nároku na odpočet – Skutečné dodání zboží“	11
2018/C 294/16	Věc C-512/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 28. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu – Polsko) – řízení zahájené HR „Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Příslušnost a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti – Nařízení (ES) č. 2201/2003 – Článek 8 odst. 1 – Obvyklé bydliště dítěte – Kojenec – Rozhodující okolnosti pro určení místa tohoto bydliště“	12
2018/C 294/17	Věc C-731/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. prosince 2017 společností Nap Innova Hoteles, S.L., proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 4. prosince 2017 ve věci T-522/17, Nap Innova Hoteles v. SRB	13
2018/C 294/18	Věc C-118/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. února 2018 Hochmann Marketing GmbH, dříve Bittorrent Marketing GmbH, proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 12. prosince 2017 ve věci T-771/15, Hochmann Marketing v. EUIPO	13
2018/C 294/19	Věc C-318/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgie) dne 11. května 2018 – Oracle Belgium BVBA v. Belgische Staat	14
2018/C 294/20	Věc C-331/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským súdom v Prešove (Slovensko) dne 22. května 2018 – TE v. Pohotovosť s.r.o.	15

2018/C 294/21	Věc C-341/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 24. května 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. J. a další	16
2018/C 294/22	Věc C-344/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeidhof te Gent (Belgie) dne 25. května 2018 – ISS Facility Services NV v. Sonia Govaerts, Euroclean NV	16
2018/C 294/23	Věc C-348/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 29. května 2018 – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice v. Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	17
2018/C 294/24	Věc C-349/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrederegrecht te Antwerpen (Belgie) dne 30. května 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) v. Mbutuku Kanyeba	18
2018/C 294/25	Věc C-350/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrederegrecht te Antwerpen (Belgie) dne 30. května 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) v. Larissa Nijs	18
2018/C 294/26	Věc C-351/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrederegrecht te Antwerpen (Belgie) dne 30. května 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) v. Jean-Louis Anita Dedroog	19
2018/C 294/27	Věc C-354/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Bacău (Rumunsko) dne 30. května 2018 – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu v. SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl	20
2018/C 294/28	Věc C-355/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Salzburg (Rakousko) dne 31. května 2018 – Barbara Rust-Hackner v. Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	21
2018/C 294/29	Věc C-356/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Salzburg (Rakousko) dne 31. května 2018 – Christian Gmoser v. Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	22
2018/C 294/30	Věc C-357/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Salzburg (Rakousko) dne 31. května 2018 – Bettina Plackner v. Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	23
2018/C 294/31	Věc C-359/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. června 2018 Evropskou agenturou pro léčivé přípravky proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 22. března 2018 ve věci T-80/16, Shire Pharmaceuticals Ireland v. EMA	23
2018/C 294/32	Věc C-364/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itálie) dne 4. června 2018 – Eni SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze	24
2018/C 294/33	Věc C-365/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itálie) dne 4. června 2018 – Shell Italia E & P SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico a další	25
2018/C 294/34	Věc C-366/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social de Madrid (Španělsko) dne 5. června 2018 – José Manuel Ortiz Mesonero v. UTE Luz Madrid Centro (tvořené společnostmi SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. a Citelum Ibérica S.A.)	25
2018/C 294/35	Věc C-367/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 4. června 2018 – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz a Luis Salas Fernández (jako právní nástupce Lucie Sánchez de la Peña) v. Administración del Estado	26
2018/C 294/36	Věc C-373/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugalsko) dne 7. června 2018 – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas v. Autoridade Tributária e Aduaneira	27

2018/C 294/37	Věc C-377/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Spetsializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 31. května 2018 – trestní řízení proti AH, PB, CX, KM, PH	27
2018/C 294/38	Věc C-380/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 11. června 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. E.P.	28
2018/C 294/39	Věc C-381/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 11. června 2018 – G.S., další účastník řízení: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	28
2018/C 294/40	Věc C-382/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 11. června 2018 – V.G. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	29
2018/C 294/41	Věc C-383/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Polsko) dne 11. června 2018 – Lexitor Sp. z o.o v. Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka z siedzibą w Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. z siedzibą we Wrocławiu, mBank S.A. z siedzibą w Warszawie	30
2018/C 294/42	Věc C-385/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 11. června 2018 – Arriva Italia Srl a další v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti	30
2018/C 294/43	Věc C-386/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 11. června 2018 – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	31
2018/C 294/44	Věc C-387/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polsko) dne 12. června 2018 – Delfarma Sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	32
2018/C 294/45	Věc C-389/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgie) dne 13. června 2018 – Brussels Securities SA v. Belgický stát	32
2018/C 294/46	Věc C-397/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social de Barcelona (Španělsko) dne 15. června 2018 – Ana María Páez Juárez v. Nobel Plásticos Ibérica, S.A.	33
2018/C 294/47	Věc C-398/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko) dne 15. června 2018 – Antonio Bocero Torrico v. Instituto Nacional de la Seguridad Social a Tesorería General de la Seguridad Social	34
2018/C 294/48	Věc C-399/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 18. června 2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV v. Autoriteit Consument en Markt	35
2018/C 294/49	Věc C-401/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Praze (Česká republika) dne 18. června 2018 – Herst, s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství	35
2018/C 294/50	Věc C-403/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. června 2018 Alcogroup a Alcodis proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 10. dubna 2018 ve věci T-274/15, Alcogroup a Alcodis v. Komise	37
2018/C 294/51	Věc C-407/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Višje sodišče v Mariboru (Slovinsko) dne 21. června 2018 – Aleš Kuhar, Jožef Kuhar v. Addiko Bank d.d.	37
2018/C 294/52	Věc C-440/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. dubna 2018 Vereins Deutsche Sprache e. V. proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 4. července 2018 ve věci T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V. v. Evropská komise	38
2018/C 294/53	Věc C-443/18: Žaloba podaná dne 4. července 2018 – Evropská komise v. Italská republika	39
Tribunál		
2018/C 294/54	Spojené věci T-379/10 RENV a T-381/10 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. července 2018 – Keramag Keramische Werke a další v. Komise „Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Francouzský trh s koupelnovým vybavením – Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP – Účast na kartelové dohodě určitých hospodářských subjektů – Přehodnocení důkazů“	41

2018/C 294/55	Věc T-222/14 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 4. července 2018 – Deluxe Entertainment Services Group v. EUIPO (deluxe) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie deluxe – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst.1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 75 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 94 nařízení 2017/1001)“	42
2018/C 294/56	Věc T-616/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. července 2018 – Transtec v. Komise „ERF – Země AKT – Dohoda z Cotonou – Program podpory kulturních iniciativ v afrických zemích, jejichž úředním jazykem je portugalština – Částky, které Komise vyplatila subjektu pověřenému finančním řízením programu v Guineji-Bissau – Inkaso v návaznosti na finanční audit – Započtení pohledávek – Přiměřenost – Bezdůvodné obohacení – Mimosmluvní odpovědnost“	42
2018/C 294/57	Věc T-88/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. července 2018 – Španělsko v. Komise „EZFRV – Poslední rozpočtový rok provádění programů v programovém období pro roky 2007-2013 – Účetní závěrky platebních agentur členských států – Rozhodnutí, kterým se určitá částka v rámci programu pro rozvoj venkova autonomní oblasti Extremadura prohlašuje za částku jednorázovou – Metoda výpočtu – Článek 69 odst. 5b nařízení (ES) č. 1698/2005 – Legitimní očekávání“	43
2018/C 294/58	Věc T-98/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. května 2018 – RT v. Parlament „Veřejná služba – Úředníci – Volno z důvodu nemoci – Článek 59 odst. 1 služebního řádu – Interní pravidla pro kontroly pracovních absencí a pro pravidelné kontroly trvání pracovní neschopnosti – Lékařské potvrzení – Chybějící podpis a razítko lékaře – Lékařské vyšetření provedené na dálku přes internet – Neschválení“	44
2018/C 294/59	Věc T-218/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. června 2018 – HF v. Parlament „Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Článek 24 služebního řádu – Žádost o pomoc – Článek 12a služebního řádu – Psychické obtěžování – Poradní výbor pro obtěžování a jeho prevenci na pracovišti – Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o pomoc – Právo na to být vyslechnut – Zásada kontradiktornosti – Odmítnutí poskytnout stanovisko poradního výboru a zápisy z výsledku svědků – Délka administrativního řízení – Přiměřená délka“	45
2018/C 294/60	Věc T-402/17 a T-403/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. července 2018 – Vienna International Hotelmanagement v. EUIPO (Vienna House a VIENNA HOUSE) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Vienna House a přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie VIENNA HOUSE – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení 2017/1001]“	45
2018/C 294/61	Věc T-322/18: Žaloba podaná dne 23. května 2018 – García Ruiz v. Parlament	46
2018/C 294/62	Věc T-341/18: Žaloba podaná dne 31. května 2018 – NEC Corporation v. Komise	47
2018/C 294/63	Věc T-342/18: Žaloba podaná dne 30. května 2018 – Nichicon Corporation v. Komise	48
2018/C 294/64	Věc T-343/18: Žaloba podaná dne 3. června 2018 – Tokin Corporation v. Komise	50
2018/C 294/65	Věc T-344/18: Žaloba podaná dne 4. června 2018 – Rubycon a Rubycon Holdings v. Komise	51
2018/C 294/66	Věc T-351/18: Žaloba podaná dne 5. června 2018 – Ukrselhosprom PCF a Versobank v. ECB	51
2018/C 294/67	Věc T-363/18: Žaloba podaná dne 5. června 2018 – Nippon Chemi-Con Corporation v. Komise	52
2018/C 294/68	Věc T-380/18: Žaloba podaná dne 25. června 2018 – Intas Pharmaceuticals v. EUIPO Laboratorios Indas (INTAS)	54

2018/C 294/69	Věc T-383/18: Žaloba podaná dne 26. června 2018 – Sta*Ware EDV Beratung v. EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)	55
2018/C 294/70	Věc T-386/18: Žaloba podaná dne 27. června 2018 – Iccrea Banca v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí	56
2018/C 294/71	Věc T-393/18: Žaloba podaná dne 28. června 2018 – Mellifera v. Komise	57
2018/C 294/72	Věc T-399/18: Žaloba podaná dne 27. června 2018 – TrekStor v. EUIPO (Theatre)	58
2018/C 294/73	Věc T-404/18: Žaloba podaná dne 2. července 2018 – Zhadanov v. EUIPO (PDF Expert)	59
2018/C 294/74	Věc T-405/18: Žaloba podaná dne 3. července 2018 – Holmer Dahl v. SRB	59
2018/C 294/75	Věc T-412/18: Žaloba podaná dne 2. července 2018 – mobile.de v. EUIPO – Družstvo s omezenou odpovědností „Rezon“ (mobile.ro)	60
2018/C 294/76	Věc T-413/18: Žaloba podaná dne 4. července 2018 – Portigon v. SRB	61
2018/C 294/77	Věc T-415/18: Žaloba podaná dne 4. července 2018 – Silgan Closures a Silgan Holdings v. Komise	62
2018/C 294/78	Věc T-421/18: Žaloba podaná dne 10. července 2018 – Bauer Radio v. EUIPO – Weinstein (MUSIKISS)	63
2018/C 294/79	Věc T-423/18: Žaloba podaná dne 6. července 2018 – Fissler v. EUIPO (vita)	64

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2018/C 294/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 285, 13.8.2018.

Dřívější publikace

Úř. věst. C 276, 6.8.2018

Úř. věst. C 268, 30.7.2018.

Úř. věst. C 259, 23.7.2018.

Úř. věst. C 249, 16.7.2018.

Úř. věst. C 240, 9.7.2018.

Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. června 2018 – Dirk Andres, jednající jako insolvenční správce společnosti Heitkamp BauHolding GmbH) v. Evropská komise, Spolková republika Německo

(Věc C-203/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Německé daňové předpisy upravující možnost převodu ztrát do dalších zdaňovacích období („klauzule o restrukturalizaci“) – Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem – Žaloba na neplatnost – Připustnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Osobně dotčená osoba – Článek 107 odst. 1 SFEU – Pojem ‚státní podpora‘ – Podmínka týkající se selektivity – Určení referenčního rámce – Právní kvalifikace skutkového stavu“

(2018/C 294/02)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Dirk Andres, jednající jako insolvenční správce společnosti Heitkamp BauHolding GmbH) (zástupci: W. Niemann, S. Geringhoff, Rechtsanwalt a P. Dodos, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: R. Lyal, T. Maxian Rusche a K. Blanck-Putz, zmocněnci), Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a R. Kanitz, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Body 2 a 3 výroku rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 4. února 2016, Heitkamp BauHolding v. Komise (T 287/11, EU:T:2016:60), se zrušují.
- 3) Rozhodnutí Komise 2011/527/EU ze dne 26. ledna 2011 o státní podpoře Německa C 7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) na základě klauzule o restrukturalizaci stanovené zákonem o dani z příjmu právnických osob („KStG, Sanierungsklausel“) se zrušuje.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a náhradí náklady řízení vynaložené D. Andresem, jednajícím jako insolvenční správce společnosti Heitkamp BauHolding GmbH, jak v řízení v prvním stupni, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.

5) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. června 2018 – Spolková republika Německo v. Dirk Andres (insolvenční správce společnosti Heitkamp BauHolding GmbH), Evropská komise

(Věc C-208/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Německé daňové právní předpisy o převodu ztrát do budoucích zdaňovacích období (klauzule o restrukturalizaci) – Rozhodnutí prohlašující režim podpor za neslučitelný s vnitřním trhem – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Osobně dotčená osoba – Článek 107 odst. 1 SFEU – Pojem ‚státní podpora‘ – Podmínka týkající se selektivity – Určení referenčního rámce – Právní kvalifikace skutkového stavu“

(2018/C 294/03)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a R. Kanitz, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Dirk Andres (insolvenční správce společnosti Heitkamp BauHolding GmbH) (zástupci: W. Niemann, S. Geringhoff a P. Dodos, Rechtsanwälte), Evropská komise (zástupci: R. Lyal, T. Maxian Rusche a K. Blanck-Putz, zmocněnci)

Výrok

- 1) Vedlejší kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Body 2 a 3 výroku rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 4. února 2016, Heitkamp BauHolding v. Komise (T-287/11, EU:T:2016:60), se zrušují.
- 3) Rozhodnutí Komise 2011/527/EU ze dne 26. ledna 2011 o státní podpoře Německa C 7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) „Zákon o dani z příjmu právnických osob (KStG), systém převodu daňových ztrát („Sanierungsklausel“)“ se zrušuje.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení vynaložené jak v řízení v prvním stupni, tak v řízení o kasačním opravném prostředku a nahradí náklady řízení vynaložené Spolkovou republikou Německo v řízení o kasačním opravném prostředku, jakož i náklady řízení vynaložené Dirkem Andresem, jednajícím jako insolvenční správce společnosti Heitkamp BauHolding GmbH, jak v řízení v prvním stupni, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. června 2018 – Spolková republika Německo v. Lowell Financial Services GmbH, původně GFKL Financial Services AG, Evropská komise

(Věc C-209/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Německé daňové předpisy upravující možnost převodu ztrát do dalších zdaňovacích období („klauzule o restrukturalizaci“) – Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Osobně dotčená osoba – Článek 107 odst. 1 SFEU – Pojem ‚státní podpora‘ – Podmínka týkající se selektivity – Určení referenčního rámce – Právní kvalifikace skutkového stavu“

(2018/C 294/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a R. Kanitz, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Lowell Financial Services GmbH, původně GFKL Financial Services AG (zástupci: M Schweda, M. Knebelsberger a F. Loose, Rechtsanwälte), Evropská komise (zástupci: R. Lyal, T. Maxian Rusche a K. Blanck-Putz, zmocněnci)

Výrok

- 1) Vedlejší kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Body 2 a 3 výroku rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 4. února 2016, GFKL Financial Services v. Komise (T-620/11, EU:T:2016:59) se zrušují.
- 3) Rozhodnutí Komise 2011/527/UE ze dne 26. ledna 2011 o státní podpoře Německa C 7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) „Zákon o dani z příjmu právnických osob (KStG), systém převodu daňových ztrát („Sanierungsklausel“)“ se zrušuje.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení vynaložené v řízení v prvním stupni i v řízení o kasačním opravném prostředku, jakož i náklady vynaložené Spolkovou republikou Německo v řízení o kasačním opravném prostředku a náklady vynaložené Lowell Financial Services GmbH afférents v řízení v prvním stupni.
- 5) Lowell Financial Services GmbH ponese vlastní náklady řízení vynaložené v řízení o kasačním opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. června 2018 – Lowell Financial Services GmbH, dříve GFKL Financial Services AG v. Evropská komise, Spolková republika Německo

(Věc C-219/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Německé daňové předpisy upravující možnost převodu ztrát do dalších zdaňovacích období („klauzule o restrukturalizaci“) – Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Osobně dotčená osoba – Článek 107 odst. 1 SFEU – Pojem „státní podpora“ – Podmínka týkající se selektivity – Určení referenčního rámce – Právní kvalifikace skutkového stavu“

(2018/C 294/05)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Lowell Financial Services GmbH, dříve GFKL Financial Services AG (zástupci: M Schweda, J. Eggers, M. Knebelsberger, F. Loose, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: R. Lyal, T. Maxian Rusche a K. Blanck-Putz, zmocněnci), Spolková republika Německo

Výrok

- 1) Vedlejší kasační opravný prostředek se odmítá.
- 2) Body 2 a 3 výroku rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 4. února 2016 ve věci T-620/11, GFKL Financial Services v. Komise (T-620/11, EU:T:2016:59) se zrušují.
- 3) Rozhodnutí Evropské komise 26. ledna 2011 C 7/10 o státní podpoře Německa (ex CP 250/09 a NN 5/10) na základě klauzule o restrukturalizaci stanovené zákonem o dani z příjmu právnických osob (dále jen „KStG, Sanierungsklausel“) se zrušuje.
- 4) Evropská komise kromě vlastních nákladů řízení ponese náklady řízení vynaložené Lowell Financial Services GmbH, jak v řízení v prvním stupni, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court of the United Kingdom – Spojené království) – MB v. Secretary of State for Work and Pensions

(Věc C-451/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 79/7/EHS – Rovné zacházení s muži a ženami v oblasti sociálního zabezpečení – Vnitrostátní systém státních důchodů – Podmínky uznání změny pohlaví – Vnitrostátní právní úprava podmiňující takové uznání zrušením manželství uzavřeného před touto změnou pohlaví – Nepřiznání státního starobního důchodu osobě se změněným pohlavím, která dovršila věk pro odchod do důchodu osob jejího nového pohlaví – Přímá diskriminace na základě pohlaví“

(2018/C 294/06)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Žalobce: MB

Žalovaný: Secretary of State for Work and Pensions

Výrok

Směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení, zejména její čl. 4 odst. 1 první odrážka ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) třetí odrážkou a čl. 7 odst. 1 písm. a), musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která vyžaduje, aby osoby, které změnilly pohlaví, vedle splnění kritérií fyzické, sociální a psychologické povahy splňovaly pro získání nároku na státní starobní důchod v okamžiku dosažení zákonného věku pro odchod do důchodu osob nově získaného pohlaví rovněž podmínku, že nejsou sezdány s osobou pohlaví, které nabyly v důsledku této změny.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 383, 17.10.2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. června 2018 – Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) v. Puma SE

(Věc C-564/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 8 odst. 5 – Článek 76 – Námitkové řízení – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Nařízení (ES) č. 2868/95 – Pravidlo 19 – Pravidlo 50 odst. 1 – Existence dřívějších rozhodnutí Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) uznávajících dobré jméno starší ochranné známky – Zásada řádné správy – Zohlednění těchto rozhodnutí v pozdějších námitkových řízeních – Povinnost uvést odůvodnění – Procesní povinnosti odvolacích senátů EUIPO“

(2018/C 294/07)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: D. Botis a D. Hanf, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Puma SE (zástupce: P. González-Bueno Catalán de Ocón, advokát)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 86, 20.3.2017.

**Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. června 2018 –
Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV v. Evropská komise**

(Věc C-635/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Určení předmětu sporu – Finanční pomoc v rámci Nástroje pro propojení Evropy (CEF) – Odvětví dopravy na období 2014 – 2020 – Výzvy k předkládání návrhů – Výkonná agentura pro inovace a sítě (INEA) – E-mail informující žalobkyni o odmítnutí jejího návrhu – Pozdější rozhodnutí Evropské komise, kterým se stanoví seznam vybraných návrhů – Účinná soudní ochrana“

(2018/C 294/08)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (zástupce: Y. de Vries, advocaat)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Samnadda a J. Hottiaux, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 11. října 2016, Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. Komise (T-564/15, nezveřejněné, EU:T:2016:611), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 70, 6.3.2017.

**Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. června 2018 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španělsko) – Instituto Nacional de la
Seguridad Social v. Jesús Crespo Rey**

(Věc C-2/17) ⁽¹⁾

**„Řízení o předběžné otázce – Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně
a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob – Sociální zabezpečení migrujících
pracovníků – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Příloha XI, oddíl ‚Španělsko‘, bod 2 – Starobní důchod – Metoda
výpočtu – Teoretická výše – Relevantní příspěvkový základ – Zvláštní dohoda – Volba příspěvkového
základu – Vnitrostátní právní úprava ukládající pracovníkovi odvádět příspěvky podle minimálního
příspěvkového základu“**

(2018/C 294/09)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Odpůrce: Jesús Crespo Rey

Za přítomnosti: Tesorería General de la Seguridad Social

Výrok

Dohoda o volném pohybu osob uzavřená mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé, která byla podepsaná v Lucemburku dne 21. června 1999, musí být vykládána v tom smyslu, že brání právní takové úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která ukládá migrujícímu pracovníkovi, který uzavřel zvláštní dohodu v rámci systému sociálního zabezpečení tohoto členského státu, povinnost odvádět příspěvky podle minimálního příspěvkového základu, takže při teoretickém výpočtu výše jeho starobního důchodu příslušná instituce tohoto členského státu považuje období, na něž se vztahuje tato dohoda, za dobu odpracovanou v témže členském státě a pro účely tohoto výpočtu vezme v úvahu pouze příspěvky odvedené v rámci uvedené dohody, a to i přesto, že uvedený pracovník předtím, než využil svého práva na volný pohyb, odváděl příspěvky v dotčeném členském státě podle vyššího základu, než je minimální příspěvkový základ, zatímco nemigrující pracovník, který nevyužil práva na volný pohyb a uzavřel takovou dohodu, má možnost přispívat podle vyššího základu, než je minimální příspěvkový základ.

(¹) Úř. věst. C 104, 3.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Španělsko) – Eva Soraya Checa Honrado v. Fondo de Garantía Salarial

(Věc C-57/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele – Směrnice 2008/94/ES – Článek 3 první pododstavec – Platba zajištěná záruční institucí – Odstupné při skončení pracovního poměru – Přenesení místa výkonu práce vyžadující změnu bydliště zaměstnance – Změna podstatné náležitosti pracovní smlouvy – Ukončení pracovní smlouvy zaměstnancem – Zásada rovného zacházení a zákazu diskriminace“

(2018/C 294/10)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Eva Soraya Checa Honrado

Žalovaný: Fondo de Garantía Salarial

Výrok

Článek 3 první pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele, musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, že se podle dané vnitrostátní právní úpravy na některé formy zákonem stanoveného odstupného, které má být vyplaceno z důvodu ukončení pracovní smlouvy ze strany zaměstnance, jakož i na odstupné, které má být vyplaceno v případě propuštění z takových objektivních důvodů, jako jsou důvody uvedené předkládajícím soudem, vztahuje pojem „odstupné při skončení pracovního poměru“ ve smyslu tohoto ustanovení, musí se tentýž pojem vztahovat rovněž na zákonem stanovené odstupné, které je třeba vyplatit v případě ukončení pracovní smlouvy ze strany zaměstnance z důvodu přenesení místa výkonu práce zaměstnavatelem, jež vyžaduje změnu zaměstnancova bydliště.

(¹) Úř. věst. C 121, 18.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 27. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko) – Turbogás Produtora Energética SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-90/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2003/96 – Zdanění energetických produktů a elektřiny – Čl. 21 odst. 5 třetí pododstavec – Subjekt vyrábějící elektřinu pro vlastní použití – Malí výrobci elektřiny – Článek 14 odst. 1 písm. a) – Energetické produkty použité k výrobě elektřiny – Povinné osvobození od daně“

(2018/C 294/11)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Turbogás Produtora Energética SA

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok

Článek 21 odst. 5 třetí pododstavec a čl. 14 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, musejí být vykládány v tom smyslu, že takový subjekt, jako je subjekt dotčený ve věci v původním řízení, který vyrábí elektřinu pro vlastní použití, bez ohledu na její množství a ekonomickou činnost, kterou vykonává v rámci své hlavní činnosti, musí být považován za „distributora“ ve smyslu prvně uvedeného ustanovení, na jehož spotřebu elektřiny pro účely její výroby se však vztahuje povinné osvobození od daně podle uvedeného čl. 14 odst. 1 písm. a).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 144, 8.5.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn v. Udlændingestyrelsen

(Věc C-230/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Občanství Unie – Článek 21 odst. 1 SFEU – Směrnice 2004/38/ES – Právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států – Právo pobytu státního příslušníka třetího státu, který je rodinným příslušníkem občana Unie, v členském státě, jehož je tento občan státním příslušníkem – Vstup tohoto rodinného příslušníka na území dotyčného členského státu po návratu občana Unie do tohoto členského státu“

(2018/C 294/12)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobci: Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn

Žalovaný: Udlændingestyrelsen

Výrok

Článek 21 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právním předpisům členského státu, které nestanoví přiznání odvozeného práva pobytu podle unijního práva státnímu příslušníkovi třetího státu, který je rodinným příslušníkem občana Unie, jenž je státním příslušníkem tohoto členského státu a který se vrátil do tohoto členského státu poté, co pobýval na základě a za dodržení unijního práva v jiném členském státě, pokud uvedený rodinný příslušník dotyčného občana Unie nevstoupil na území členského státu původu tohoto občana Unie nebo tam nepodal žádost o povolení k pobytu „v přirozené návaznosti“ na návrat dotyčného občana Unie do tohoto členského státu, jestliže takové právní předpisy vyžadují, aby byly v rámci celkového posouzení zohledněny také jiné relevantní skutečnosti, zejména skutečnosti, které mohou prokázat, že navzdory prodlevě mezi návratem občana Unie do uvedeného členského státu a vstupem jeho rodinného příslušníka, který je státním příslušníkem třetího státu, do téhož členského státu, neskončil rodinný život rozvinutý a upevněný v hostitelském členském státě, a odůvodnit tak přiznání odvozeného práva pobytu dotyčnému rodinnému příslušníkovi, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 3.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 27. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État – Belgie) – Ibrahim Diallo v. État belge

(Věc C-246/17) ⁽¹⁾

(Řízení o předběžné otázce – Občanství Evropské unie – Směrnice 2004/38/ES – Článek 10 odst. 1 – Žádost o pobytovou kartu rodinného příslušníka občana Unie – Vydání – Lhůta – Přijetí a oznámení rozhodnutí – Důsledky nedodržení šestiměsíční lhůty – Procesní autonomie členských států – Zásada efektivity)

(2018/C 294/13)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État (Belgie)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ibrahim Diallo

Žalovaný: État belge

Výrok

- 1) Článek 10 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že rozhodnutí o žádosti o pobytovou kartu rodinného příslušníka občana Evropské unie musí být přijato a oznámeno v šestiměsíční lhůtě stanovené daným ustanovením.
- 2) Směrnice 2004/38 musí být vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která ukládá příslušným vnitrostátním orgánům vydat z úřední moci dotčené osobě pobytovou kartu rodinného příslušníka občana Evropské unie, pokud uplyne šestiměsíční lhůta stanovená v čl. 10 odst. 1 směrnice 2004/38, bez předchozího určení, zda dotčená osoba skutečně splňuje podle unijního práva podmínky pro pobyt v hostitelském členském státě.

- 3) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, podle které má po soudním zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti o pobytovou kartu rodinného příslušníka občana Evropské unie příslušný vnitrostátní orgán automaticky k dispozici celou šestiměsíční lhůtu stanovenou v čl. 10 odst. 1 směrnice 2004/38.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231 ze dne 17.07.2017

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 27. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad – Varna – Bulharsko) – „Varna Holideis“ EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ – Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Věc C-364/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Dodání nemovitosti uskutečněné před přistoupením Bulharské republiky k Evropské unii – Neplatnost smlouvy o prodeji konstatovaná po přistoupení – Povinnost provést opravu počátečního odpočtu – Výklad – Pravomoc Soudního dvora“

(2018/C 294/14)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad – Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Varna Holideis“ EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ – Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie nemá pravomoc odpovědět na otázku, které položil Administrativen sad – Varna (správní soud ve Varně, Bulharsko).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 269, 14.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 27. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – SGI (C-459/17), Valérie SNC (C-460/17) v. Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Spojené věci C-459/17 a C-460/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Nárok na odpočet daně zaplacené na vstupu – Hmotněprávní podmínky nároku na odpočet – Skutečné dodání zboží“

(2018/C 294/15)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17)

Žalovaný: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Výrok

Článek 17 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 91/680/EHS ze dne 16. prosince 1991, musí být vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby byl osobě povinné k dani, která je příjemcem faktury, odepřen nárok na odpočet DPH, která je vykázána na této faktuře, stačí, aby daňová správa prokázala, že plnění, k nimž byla tato faktura vystavena, se ve skutečnosti neuskutečnila.

(¹) Úř. věst. C 347, 16. 10. 2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 28. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu – Polsko) – řízení zahájené HR

(Věc C-512/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Příslušnost a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti – Nařízení (ES) č. 2201/2003 – Článek 8 odst. 1 – Obvyklé bydliště dítěte – Kojenec – Rozhodující okolnosti pro určení místa tohoto bydliště“

(2018/C 294/16)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Účastníci původního řízení

Žalobce: HR

za přítomnosti: KO, Prokuratura Rejonowa Poznań Stare Miasto w Poznaniu

Výrok

Článek 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 musí být vykládán v tom smyslu, že obvyklé bydliště dítěte ve smyslu tohoto nařízení se nachází v místě, kde se nachází skutečný středobod jeho života. Vnitrostátnímu soudu přísluší určit, kde se takový středobod nacházel v době podání návrhu týkajícího se rodičovské zodpovědnosti k dítěti, na základě souboru shodujících se skutečností. V tomto ohledu je v takové věci, jako je věc projednávaná v původním řízení, vzhledem ke skutečностям zjištěným tímto soudem, třeba za rozhodující okolnosti považovat společně následující okolnosti:

— skutečnost, že dítě bydlelo od okamžiku svého narození až do rozchodu rodičů obvykle s nimi na určitém místě,

- okolnost, že rodič, který od okamžiku rozchodu partnerů o dítě skutečně pečuje, stále v každodenním životě bydlí s dítětem v tomto místě a vykonává v něm svou výdělečnou činnost v rámci pracovního poměru na dobu neurčitou, a
- skutečnost, že dítě má v uvedeném místě pravidelné kontakty se svým druhým rodičem, který stále bydlí v tomtéž místě.

Naproti tomu, v takové věci, jako je věc projednávaná v původním řízení, nelze považovat za rozhodující následující okolnosti:

- pobyty, které rodič, jenž o dítě skutečně pečuje, s ním v minulosti uskutečnil na území členského státu, ze kterého tento rodič pochází, v rámci svých dovolených nebo v období svátků;
- původ dotyčného rodiče, kulturní vazby dítěte k tomuto členskému státu, které z toho vyplývají, a jeho vztahy s rodinnými příslušníky, kteří bydlí v uvedeném členském státě, a
- případný záměr uvedeného rodiče usadit se s dítětem v budoucnu v témže členském státě.

(¹) Úř. věst. C 412, 4.12.2017.

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. prosince 2017 společností Nap Innova Hoteles, S.L., proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 4. prosince 2017 ve věci T-522/17, Nap Innova Hoteles v. SRB

(Věc C-731/17 P)

(2018/C 294/17)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Nap Innova Hoteles, S.L. (zástupce: L. Hernández Cabeza, abogado)

Další účastník řízení: Jednotný výbor pro řešení krizí

Usnesením ze dne 5. července 2018 Soudní dvůr (devátý senát) zamítl kasační opravný prostředek a rozhodl, že Nap Innova Hoteles, S.L., ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. února 2018 Hochmann Marketing GmbH, dříve Bittorrent Marketing GmbH, proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 12. prosince 2017 ve věci T-771/15, Hochmann Marketing v. EUIPO

(Věc C-118/18 P)

(2018/C 294/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Hochmann Marketing GmbH, dříve Bittorrent Marketing GmbH (zástupce: C. Hoppe, Rechtsanwalt)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Rozhodnutím ze dne 28. června 2018 Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg
Brussel (Belgie) dne 11. května 2018 – Oracle Belgium BVBA v. Belgische Staat**

(Věc C-318/18)

(2018/C 294/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Oracle Belgium BVBA

Žalovaný: Belgische Staat

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 2 bod 2 rozhodnutí Evropské komise ze dne 11. ledna 2016 (SA.37667), podle nějž „[k]aždá částka [opatření podpory Belgie ve prospěch společnosti Tekelec International BVBA v podobě osvobození od daně pro takzvané ‚nadměrné zisky‘ pro účetní období 2009, 2010, 2011 a 2012, které je považováno za protiprávní a bylo schváleno úřadem pro daňová rozhodnutí belgické daňové správy rozhodnutím ze dne 1. července 2008], která nebyla získána zpět od příjemců při navrácení popsáném v odstavci 1, se získá zpět od skupiny podniků, k níž příjemce přísluší“, vykládán v tom smyslu, že při převzetí příjemce podpory (společnost Tekelec International BVBA) novou skupinou podniků (skupina Oracle) po ukončení opatření podpory (opatření podpory týkající se účetních období 2009, 2010, 2011 a 2012 při převzetí dne 10. června 2013) a před zahájením prověřování přípustnosti opatření podpory Evropskou komisí (zahájeném dopisem ze dne 19. prosince 2013) se „skupinou podniků, k níž příjemce přísluší“ stává skupina podniků kupujícího nebo jí zůstává skupina podniků prodávajícího?
- 2) Závisí-li odpověď na první otázku, nehladě na charakter opatření podpory považovaného za protiprávní (hospodářské nebo daňové), na otázce, zda je cena převzetí v souladu s tržními podmínkami, totiž že příjemcem zůstává skupina podniků prodávajícího, pokud je cena převzetí v souladu s tržními podmínkami, zejména pokud byla hodnota uvedeného opatření podpory zahrnuta do ceny převzetí, a že se příjemcem stává skupina podniků kupujícího, pokud je cena za převzetí nižší než tržní cena, konkrétně pokud hodnota uvedeného opatření pomoci nebyla zahrnuta do ceny převzetí nebo byla zahrnuta jen částečně, kdo pak nese při navrácení opatření podpory považovaného za protiprávní skupinou podniků kupujícího nebo její částí důkazní břemeno. Musí nová skupina podniků nebo její část, od které je navrácení opatření podpory požadováno, prokázat, že cena za převzetí je v souladu s tržními podmínkami nebo musí belgický stát požadující navrácení podpory dokázat, že cena za převzetí je nižší než tržní cena?
- 3) Pokud naopak odpověď na první otázku ohledně daňového charakteru předmětného opatření podpory nezávisí na otázce, zda je cena za převzetí v souladu s tržními podmínkami, na jakém základu musí pak být stanoveno, která skupina podniků je v důsledku převzetí „skupin[a] podniků, k níž příjemce přísluší“?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským súdom v Prešove (Slovensko) dne
22. května 2018 – TE v. Pohotovosť s.r.o.**

(Věc C-331/18)

(2018/C 294/20)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Krajský súd v Prešove

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: TE

Žalovaná: Pohotovosť s.r.o.

Předběžné otázky

1. A. Slovenský zákonodárce v reakci na rozsudek C-42/15⁽¹⁾ vypustil ze Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotřebitelských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon č. 129/2010 Sb. o spotřebitelských úvěrech a o jiných úvěrech a půjčkách pro spotřebitele a o změně a doplnění některých zákonů) v § 9 v rámci splátek úvěru jako náležitost smlouvy slova „jistiny, úroků a jiných poplatků“ s účinností od 1. května 2018, čímž zrušil zákonné právo spotřebitelů ve smlouvě o spotřebitelském úvěru na vyjádření jakéhokoli způsobu (nejen tabulkou umoření) spláčení úvěru podle jistiny, úroků a poplatků ve spojení se sankcí za porušení tohoto práva.
- B. Aplikační praxe soudů zareagovala mimo jiné tak, že se sice od 1. května 2018 změnou zákona pregnantněji provede rozsudek SD EU, ale již ve sporech ze spotřebitelských smluv uzavřených do 1. května 2018 je třeba tzv. eurokonformním výkladem docílit v podstatě téhož výsledku, jaký sledoval zákonodárce.
- C. V této souvislosti je otázka Soudnímu dvoru Evropské unie zaměřena na výklad unijního práva při používání nepřímého účinku směrnic. Berouc se zřetelem na masivní aplikační praxi soudů, kterou bylo spotřebitelům v minulosti uznáno v zákoně č. 129/2010 Z. z. právo na specifikaci splátky podle jistiny, úroků a poplatků, je kladena otázka:

zda zásada právní jistoty při naplňování nepřímého účinku směrnice v horizontálních vztazích mezi jednotlivci s cílem dosáhnout plného účinku směrnice použitím všech výkladových metod a celého právního řádu ve sporu ze smlouvy o spotřebitelském úvěru uzavřené před 1. květnem 2018 neumožňuje soudu učinit takové rozhodnutí, které je co do účinků rovnocenné se změnou zákona ze strany zákonodárce, kterou zákonodárce přijal k provedení rozsudku C-42/15 od 1. května 2018?

Další otázky soud klade pro případ, že odpověď na otázku I.C je taková, že zásada právní jistoty při naplňování nepřímého účinku směrnice v horizontálních vztazích mezi jednotlivci s cílem dosáhnout plného účinku směrnice umožňuje soudu rozhodnutí co do účinků rovnocenné se změnou zákona ze strany zákonodárce, které přijal k provedení rozsudku C-42/15 od 1. května 2018 a tedy zda v takovém případě:

2. se má rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-42/15, Home Credit Slovakia v. Klára Bíróová ze dne 9. listopadu 2016 a směrnice 2008/48/ES⁽²⁾ ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS⁽³⁾ vykládat tak, že Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že Směrnice 2008/48/ES neumožňuje vnitrostátní legislativní úpravu o specifikaci splátek úvěru nejen v rozsahu tabulky umoření, ale jakýmkoli jiným zákonným vyjádřením výšky, počtu a frekvence spláčení jistiny spotřebitelského úvěru?

3. Zda se má rozsudek Soudního dvora Evropské unie na rozdíl od jistiny tentokrát při úrocích a poplatcích vykládat tak, že rozsudek řeší i otázku, zda je nad rámec směrnice předpis členského státu stanovující právo spotřebitelů na náležitost smlouvy o spotřebitelském úvěru o výši, počtu a termínech splácení úroků a poplatků. Pokud se rozsudek týká i úroků a poplatků, pak zda je nad rámec směrnice 2008/48/ES ve spojení s jejím čl. 10 odst. 2 písm. j) i jiné legislativní vyjádření způsobu splácení úroků a poplatků, než je splácení vyjádřené tabulkou umoření?

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 9. listopadu 2016, Home Credit Slovakia, (EU:C:2016:842).

⁽²⁾ Úř. věst., L 133, s. 66

⁽³⁾ Směrnice Rady ze dne 22. prosince 1986 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru, Úř. věst., L 42, s. 48.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 24. května 2018 –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. J. a další**

(Věc C-341/18)

(2018/C 294/21)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v odvolacím řízení: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Odpůrci v odvolacím řízení: J. a další

Předběžná otázka

Je nutno vykládat čl. 11 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ⁽¹⁾ ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), v tom smyslu, že státní příslušník třetí země, který předtím vstoupil do schengenského prostoru, např. přes mezinárodní letiště, tento prostor ve smyslu Schengenského hraničního kodexu opouští, jakmile jako námořník nastoupí na námořní loď, která již kotví v jednom z námořních přístavů představujících vnější hranici, bez ohledu na to, zda, a pokud ano, kdy s touto lodí tento námořní přístav opustí? Nebo musí být, aby se jednalo o opuštění území, nejprve jasné, že námořník na dotčené námořní lodi námořní přístav opustí, a pokud ano, uplatní se pak maximální lhůta, během níž musí loď přístav opustit, a kdy musí být v tomto případě výstupní razítko vyznačeno? Nebo je jiný okamžik, případně za jiných podmínek, považován za „opuštění území“?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. 2016, L 77, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeidhof te Gent (Belgie) dne 25. května 2018 –
ISS Facility Services NV v. Sonia Govaerts, Euroclean NV**

(Věc C-344/18)

(2018/C 294/22)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Arbeidhof te Gent

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: ISS Facility Services NV

Odpůrkyně: Sonia Govaerts, Euroclean NV

Předběžná otázka

Musí být ustanovení čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES⁽¹⁾ ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů vykládána v tom smyslu, že v případě současného převodu různých částí podniku ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice na různé nabyvatele přechází práva a povinnosti z existující pracovní smlouvy zaměstnance, který byl zaměstnán v každé z převáděných částí podniku, na každého nabyvatele, avšak v poměru k rozsahu zaměstnání uvedeného zaměstnance v části podniku nabyté příslušným nabyvatelem,

nebo v tom smyslu, že uvedená práva a povinnosti jako celek přechází na nabyvatele té části podniku, v němž příslušný zaměstnanec vykonává převážnou část pracovní činnosti,

nebo v tom smyslu, že, pokud nelze ustanovení směrnice vykládat jedním z výše uvedených způsobů, práva a povinnosti z pracovní smlouvy uvedeného zaměstnance nepřechází na žádného nabyvatele, přičemž to platí také pro případ, že není možné stanovit rozsah zaměstnání zaměstnance v každé z převáděných částí podniku?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 82, s. 16.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 29. května 2018 –
Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice v. Agenzia per le Erogazioni in
Agricoltura (AGEA)**

(Věc C-348/18)

(2018/C 294/23)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice

Odpůrkyně: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Předběžná otázka

Musí být čl. 2 odst. 1 nařízení Společenství č. 3950/92⁽¹⁾ – a to i s ohledem na rozsudek Soudního dvora ze dne 5. května 2011 ve spojených věcech C-230/09 a C-231/09 ve vztahu k čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 17[8]8/2003⁽²⁾ – vykládán v tom smyslu, že přidělení nevyužití části vnitrostátního referenčního množství přiděleného na dodávky může být uskutečněno podle objektivních prioritních kritérií stanovených členskými státy, anebo musí být vykládán v tom smyslu, že tato fáze vyrovnání se musí řídit výhradně kritériem přiměřenosti?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 3950/92 ze dne 28. prosince 1992, kterým se zavádí doplňková dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků (Úř. věst. L 405, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků (Úř. věst. L 270, s. 123).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vredegerecht te Antwerpen (Belgie) dne 30. května 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) v. Mbutuku Kanyeba

(Věc C-349/18)

(2018/C 294/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Vredegerecht te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Žalovaný: Mbutuku Kanyeba

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 9 odst. 4 [nařízení (ES) č. 1371/2007] ⁽¹⁾ ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě, ve spojení s čl. 2 písm. a) a článkem 3 směrnice 93/13 ⁽²⁾ v tom smyslu, že závazný právní vztah mezi přepravní společností a cestujícím vzniká vždy, a to i tehdy, pokud posledně uvedený využije služby poskytovatele bez přepravního dokladu?
- 2) V případě záporné odpovědi na výše uvedenou otázku: vztahuje se v takovém případě ochrana na základě judikatury o zneužívajících ujednáních na cestujícího, který využívá prostředky veřejné dopravy bez přepravního dokladu, a který je tudíž podle všeobecných přepravních podmínek dopravce, jež je třeba považovat za obecně závazné z důvodu jejich normativní povahy nebo z důvodu jejich oznámení ve sbírce úředních tisků státu, povinen zaplatit přírážku k jízděmu?
- 3) Brání článek 6 směrnice 93/13 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách – v němž se stanoví: „Členské státy stanoví, že zneužívající ujednání použitá ve smlouvě uzavřené prodávajícím nebo poskytovatelem se spotřebitelem nejsou podle jejich vnitrostátních právních předpisů pro spotřebitele závazná a že smlouva zůstává pro strany závaznou za stejných podmínek, může-li nadále existovat bez dotyčných zneužívajících ujednání“ – ve všech případech tomu, aby soud zmírnil ujednání, jež je kvalifikováno jako zneužívající, nebo místo něj použil obecnou právní úpravu?
- 4) V případě záporné odpovědi na výše uvedenou otázku: za jakých okolností potom může vnitrostátní soud zmírnit takové ujednání, nebo je nahradit obecnou právní úpravou?
- 5) Pokud nelze na výše uvedené otázky odpovědět abstraktně, vyvstává otázka, zda v případě, kdy státní železniční společnost uloží podle občanskoprávní úpravy cestujícím bez platného přepravního dokladu přírážku, v projednávaném případě k jízděmu, jako sankci, a soud má zato, že stanovená přírážka zakládá zneužívající ujednání ve smyslu čl. 2 písm. a) ve spojení s článkem 3 směrnice 93/13, brání článek 6 směrnice 93/13 tomu, aby soud prohlásil uvedené ujednání za nicotné a použil na náhradu škody uplatňovanou státní železniční společností právní úpravu obecné odpovědnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2007, L 315, s. 14.

⁽²⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vredegerecht te Antwerpen (Belgie) dne 30. května 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) v. Larissa Nijs

(Věc C-350/18)

(2018/C 294/25)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Vredegerecht te Antwerpen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Žalovaná: Larissa Nijs

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 9 odst. 4 [nařízení (ES) č. 1371/2007]⁽¹⁾ ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě ve spojení s čl. 2 písm. a) a článkem 3 směrnice 93/13⁽²⁾ v tom smyslu, že závazný právní vztah mezi přepravní společností a cestujícím vzniká vždy, a to i tehdy, pokud posledně uvedený využije služby poskytovatele bez přepravního dokladu?
- 2) V případě záporné odpovědi na výše uvedenou otázku: vztahuje se v takovém případě ochrana na základě nauky o zneužívajících ujednáních na cestujícího, který využívá prostředky veřejné dopravy bez přepravního dokladu, a který je tudíž podle všeobecných přepravních podmínek dopravce, jež je třeba považovat za obecně závazné z důvodu jejich normativní povahy nebo z důvodu jejich oznámení ve sbírce úředních tisků státu, povinen zaplatit přírážku k jízdnému?
- 3) Brání článek 6 směrnice 93/13 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách – v němž se stanoví: „Členské státy stanoví, že zneužívající ujednání použitá ve smlouvě uzavřené prodávajícím nebo poskytovatelem se spotřebitelem nejsou podle jejich vnitrostátních právních předpisů pro spotřebitele závazná a že smlouva zůstává pro strany závaznou za stejných podmínek, může-li nadále existovat bez dotyčných zneužívajících ujednání“ – ve všech případech tomu, aby soud zmírnil ujednání, jež je kvalifikováno jako zneužívající, nebo místo něj použil obecnou právní úpravu?
- 4) V případě záporné odpovědi na výše uvedenou otázku: za jakých okolností potom může vnitrostátní soud zmírnit takové ujednání, nebo je nahradit obecnou právní úpravou [?]
- 5) Pokud nelze na výše uvedené otázky odpovědět abstraktně, vyvstává otázka, zda v případě, kdy státní železniční společnost uloží podle občanskoprávní úpravy cestujícímu bez platného přepravního dokladu přírážku, v projednávaném případě k jízdnému, jako sankci, a soud má zato, že stanovená přírážka zakládá zneužívající ujednání ve smyslu čl. 2 písm. a) ve spojení s článkem 3 směrnice 93/13, brání článek 6 směrnice 93/13 tomu, aby soud prohlásil uvedené ujednání za nicotné a použil na náhradu škody uplatňovanou státní železniční společností právní úpravu obecné odpovědnosti?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2007, L 315, s. 14.

⁽²⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrederegrecht te Antwerpen (Belgie) dne 30. května 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) v. Jean-Louis Anita Dedroog

(Věc C-351/18)

(2018/C 294/26)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Vrederegrecht te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Žalovaný: Jean-Louis Anita Dedroog

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 9 odst. 4 [nařízení (ES) č. 1371/2007⁽¹⁾] ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě ve spojení s čl. 2 písm. a) a článkem 3 směrnice 93/13⁽²⁾ v tom smyslu, že závazný právní vztah mezi přepravní společností a cestujícím vzniká vždy, a to i tehdy, pokud posledně uvedený využije služby poskytovatele bez přepravního dokladu?
- 2) V případě záporné odpovědi na výše uvedenou otázku: vztahuje se v takovém případě ochrana na základě nauky o zneužívajících ujednáních na cestujícího, který využívá prostředky veřejné dopravy bez přepravního dokladu, a který je tudíž podle všeobecných přepravních podmínek dopravce, jež je třeba považovat za obecně závazné z důvodu jejich normativní povahy nebo z důvodu jejich oznámení ve sbírce úředních tisků státu, povinen zaplatit přírážku k jízdnému?
- 3) Brání článek 6 směrnice 93/13 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách – v němž se stanoví: „Členské státy stanoví, že zneužívající ujednání použitá ve smlouvě uzavřené prodávajícím nebo poskytovatelem se spotřebitelem nejsou podle jejich vnitrostátních právních předpisů pro spotřebitele závazná a že smlouva zůstává pro strany závaznou za stejných podmínek, může-li nadále existovat bez dotýcných zneužívajících ujednání“ – ve všech případech tomu, aby soud zmírnil ujednání, jež je kvalifikováno jako zneužívající, nebo místo něj použil obecnou právní úpravu?
- 4) V případě záporné odpovědi na výše uvedenou otázku: za jakých okolností potom může vnitrostátní soud zmírnit takové ujednání, nebo je nahradit obecnou právní úpravou [?]
- 5) Pokud nelze na výše uvedené otázky odpovědět abstraktně, vyvstává otázka, zda v případě, kdy státní železniční společnost uloží podle občanskoprávní úpravy cestujícím bez platného přepravního dokladu přírážku, v projednávaném případě k jízdnému, jako sankci, a soud má zato, že stanovená přírážka zakládá zneužívající ujednání ve smyslu čl. 2 písm. a) ve spojení s článkem 3 směrnice 93/13, brání článek 6 směrnice 93/13 tomu, aby soud prohlásil uvedené ujednání za nicotné a použil na náhradu škody uplatňovanou státní železniční společností právní úpravu obecné odpovědnosti?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2007, L 315, s. 14.

⁽²⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Bacău (Rumunsko) dne 30. května 2018 – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu v. SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

(Věc C-354/18)

(2018/C 294/27)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Bacău

Účastníci původního řízení

Odvolatelé, žalobci v řízení v prvním stupni: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Odvolatelka, žalovaná v řízení v prvním stupni: SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

Předběžné otázky

- 1) Má částka 400 eur stanovená v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 261/2004 ⁽¹⁾ zajistit především na náhradu majetkové újmy, zatímco nemajetková újma musí být posouzena z hlediska článku 12, anebo se čl. 7 odst. 1 písm. b) vztahuje především nemajetkovou újmu a majetkovou újmu upravují ustanovení uvedená v článku 12?
- 2) Spadá částka, jež představuje ušlou mzdu a která přesahuje částku 400 eur stanovenou v čl. 7 odst. 1 písm. b), pod pojem „další náhrady“ uvedený v článku 12?
- 3) Podle čl. 12 [odst. 1] druhé věty „náhrady poskytnuté podle tohoto nařízení mohou být od dalších náhrad odečteny“. Má být tento článek nařízení vykládán v tom smyslu, že ponechává odečtení částky poskytnuté podle čl. 7 odst. 1 písm. b) od dalších náhrad na volném uvážení vnitrostátního soudu, anebo je toto odečtení povinné?
- 4) Pokud odečtení částky není povinné, na základě jakých skutečností vnitrostátní soud rozhodne o tom, zda částku uvedenou v čl. 7 odst. 1 písm. b) odečte z dalších náhrad?
- 5) Musí být škoda vyplývající z nevyplacení mzdy, jež nastalo v důsledku skutečnosti, že pracovník se nemohl dostavit na pracoviště kvůli zpožděnému příletu na místo určení, a to z důvodu přeměrování, posouzena z hlediska plnění povinností podle článku 8, anebo podle článku 12 ve spojení s článkem 4?
- 6) Vyžaduje splnění povinnosti leteckého dopravce spočívající v poskytnutí pomoci podle čl. 4 odst. 3 a článku 8 nařízení č. 261/2004, aby byl cestující plně informován o všech možnostech přeměrování, které jsou stanoveny v čl. 8 odst. 1 písm. a), b) a c) tohoto nařízení?
- 7) Kdo musí pro účely článku 8 nařízení č. 261/2004 prokázat, že přeměrování bylo uskutečněno při nejbližší příležitosti?
- 8) Ukládá toto nařízení cestujícím povinnost hledat další lety na místo určení a požádat leteckou společnost, aby na těchto linkách našla volná místa, anebo je povinností letecké společnosti, aby sama vyhledala variantu, která je pro přepravu cestujícího do místa určení pro cestujícího nejvýhodnější?
- 9) Je při stanovení výše škody, kterou cestující utrpěli, důležitá skutečnost, že tito cestující souhlasili s nabídkou letecké společnosti spočívající v poskytnutí letu na 11. září 2016, ačkoli mohli předpokládat, že jim za dobu nepřítomnosti v práci nebude vyplacena mzda?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Salzburg (Rakousko) dne 31. května 2018 – Barbara Rust-Hackner v. Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Věc C-355/18)

(2018/C 294/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Salzburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Barbara Rust-Hackner

Odpůrkyně: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 15 odst. 1 směrnice 90/619/EHS (druhá směrnice o životním pojištění)⁽¹⁾, ve znění směrnice 92/96/EHS (třetí směrnice o životním pojištění)⁽²⁾, ve spojení s článkem 31 směrnice 92/96/EHS vykládat v tom smyslu, že sdělení o možnosti odstoupení od smlouvy musí obsahovat rovněž informaci, že odstoupení nevyžaduje určitou formu?
- 2) Lze učinit prohlášení o odstoupení od smlouvy z důvodu chybné informace o právu na odstoupení i po ukončení smlouvy o životním pojištění výpovědí (a odkupu) pojistníkem?

⁽¹⁾ Druhá směrnice Rady 90/619/EHS ze dne 8. listopadu 1990 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění (životního pojištění), kterou se stanoví opatření k usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb a kterou se mění směrnice 79/267/EHS, Úř. věst. 1990, L 330, s. 50.

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/96/EHS ze dne 10. listopadu 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého životního pojištění a o změně směrnic 79/267/EHS a 90/619/EHS (třetí směrnice o životním pojištění, Úř. věst. 1992, L 360 s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Salzburg (Rakousko) dne 31. května 2018 – Christian Gmoser v. Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Věc C-356/18)

(2018/C 294/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Salzburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Christian Gmoser

Odpůrkyně: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Předběžné otázky

1. Je třeba čl. 15 odst. 1 směrnice 90/619/EHS (druhá směrnice o životním pojištění)⁽¹⁾, ve znění směrnice 92/96/EHS (třetí směrnice o životním pojištění)⁽²⁾, ve spojení s článkem 31 směrnice 92/96/EHS vykládat v tom smyslu, že sdělení o možnosti odstoupení od smlouvy musí obsahovat rovněž informaci, že odstoupení nevyžaduje určitou formu?
2. Lze učinit prohlášení o odstoupení od smlouvy z důvodu chybné informace o právu na odstoupení i po ukončení smlouvy o životním pojištění výpovědí (a odkupu) pojistníkem?

⁽¹⁾ Druhá směrnice Rady 90/619/EHS ze dne 8. listopadu 1990 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění (životního pojištění), kterou se stanoví opatření k usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb a kterou se mění směrnice 79/267/EHS, Úř. věst. 1990, L 330, s. 50.

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/96/EHS ze dne 10. listopadu 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého životního pojištění a o změně směrnic 79/267/EHS a 90/619/EHS (třetí směrnice o životním pojištění, Úř. věst. 1992, L 360 s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Salzburg (Rakousko) dne 31. května 2018 – Bettina Plackner v. Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Věc C-357/18)

(2018/C 294/30)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Salzburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Bettina Plackner

Odpůrkyně: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Předběžná otázka

Je třeba čl. 15 odst. 1 směrnice 90/619/EHS (druhá směrnice o životním pojištění) ⁽¹⁾, ve znění směrnice 92/96/EHS (třetí směrnice o životním pojištění) ⁽²⁾, ve spojení s článkem 31 směrnice 92/96/EHS vykládat v tom smyslu, že sdělení o možnosti odstoupení od smlouvy musí obsahovat rovněž informaci, že odstoupení nevyžaduje určitou formu?

⁽¹⁾ Druhá směrnice Rady 90/619/EHS ze dne 8. listopadu 1990 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění (životního pojištění), kterou se stanoví opatření k usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb a kterou se mění směrnice 79/267/EHS (Úř. věst. L 330, s. 50).

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/96/EHS ze dne 10. listopadu 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění (životního pojištění) a o změně směrnic 79/267/EHS a 90/619/EHS (třetí směrnice o životním pojištění, Úř. věst. 1992, L 360, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. června 2018 Evropskou agenturou pro léčivé přípravky proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 22. března 2018 ve věci T-80/16, Shire Pharmaceuticals Ireland v. EMA

(Věc C-359/18 P)

(2018/C 294/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská agentura pro léčivé přípravky (zástupci: S. Marino, A. Spina, S. Drosos, T. Jabłoński, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd.

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- vyhověl odvolání Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA) a zrušil rozsudek Tribunálu ve věci T-80/16;
- zamítl žalobu na neplatnost jako neopodstatněnou; a
- uložil žalobkyni v prvním stupni náhradu veškerých nákladů řízení (včetně nákladů souvisejících s řízením před Tribunálem).

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

EMA předkládá dva důvody kasačního opravného prostředku.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku má dvě části. V první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku EMA tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 50 napadeného rozsudku uvedl, že čl. 5 odst. 1 nařízení o léčivých přípravcích pro vzácná onemocnění ⁽¹⁾ musí být vykládán odděleně od jeho čl. 5 odst. 2. Takový výklad je v rozporu s čl. 5 odst. 1, jelikož maří účinnost tohoto ustanovení.

Ve druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku EMA tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 64 napadeného rozsudku uvedl, že EMA by měla vycházet z pojmu „léčivý přípravek“, jestliže pro účely čl. 5 odst. 1 určuje, zda se žádost o stanovení léčivého přípravku pro vzácná onemocnění překrývá s dříve podanou žádostí o registraci.

- 2) V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku EMA tvrdí, že Tribunál vycházel z nesprávného výkladu pojmu léčivý přípravek podle čl. 1 odst. 2 směrnice 2001/83/EC ⁽²⁾, když uvedl, že rozdíly mezi dvěma přípravky spočívající v pomocných látkách a způsobech podání tyto přípravky odlišují pro účely čl. 5 odst. 1 nařízení o léčivých přípravcích pro vzácná onemocnění.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 141/2000 ze dne 16. prosince 1999 o léčivých přípravcích pro vzácná onemocnění (Úř. věst. 2000, L 18, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. 2001, L 311, s. 67).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itálie) dne 4. června 2018 – Eni SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Věc C-364/18)

(2018/C 294/32)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Eni SpA

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze

Předběžná otázka

Brání ustanovení čl. 6 odst. 1 směrnice 94/22/ES ⁽¹⁾ a šestý bod odůvodnění uvedené směrnice ustanovením vnitrostátních předpisů, zejména čl. 19 odst. 5a legislativního nařízení č. 625 z roku 1996, která v důsledku výkladu poskytnutého Consiglio di Stato (Státní rada) v rozsudku č. 290/2018 umožňují při úhradě poplatků za užívání vyžadovat parametr QE, který je založen na cenách ropy a jiných paliv, spíše než index Pfor, který je navázaný na cenu plynu na krátkodobém trhu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES ze dne 30. května 1994 o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků (Úř. věst. L 164, s. 3).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itálie) dne 4. června 2018 – Shell Italia E & P SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico a další

(Věc C-365/18)

(2018/C 294/33)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Shell Italia E & P SpA

Odpůrci: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente

Předběžná otázka

Brání ustanovení čl. 6 odst. 1 směrnice 94/22/ES ⁽¹⁾ a šestý bod odůvodnění uvedené směrnice ustanovením vnitrostátních předpisů, zejména čl. 19 odst. 5a legislativního nařízení č. 625 z roku 1996, která v důsledku výkladu poskytnutého Consiglio di Stato (Státní rada) v rozsudku č. 290/2018 umožňují při úhradě poplatků za užívání vyžadovat parametr QE, který je založen na cenách ropy a jiných paliv, spíše než index Pfor, který je navázaný na cenu plynu na krátkodobém trhu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES ze dne 30. května 1994 o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků (Úř. věst. L 164, 30.6.1994, s. 3).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social de Madrid (Španělsko) dne 5. června 2018 – José Manuel Ortiz Mesonero v. UTE Luz Madrid Centro (tvořené společnostmi SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. a Citelum Ibérica S.A.)

(Věc C-366/18)

(2018/C 294/34)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobce: José Manuel Ortiz Mesonero

Žalovaný: UTE Luz Madrid Centro (tvořené společnostmi SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. a Citelum Ibérica S.A.)

Předběžná otázka

Brání články 8, 10 a 157 Smlouvy o fungování Evropské unie, článek 3 Smlouvy o Evropské unii, článek 23 a čl. 33 odst. 2 Listiny základních práv a článek 1 a čl. 14 odst. 1 směrnice 2006/54⁽¹⁾, všechny ve spojení se směrnicí 2010/18⁽²⁾, kterou se provádí rámcová dohoda o rodičovské dovolené, takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je čl. 37 odst. 6 zákoníku práce, který podmiňuje uplatnění práva na sladění rodinného života pracovníka s jeho pracovním životem za účelem přímé péče o děti nebo na něm závislé rodinné příslušníky tím, že si pracovník musí v každém případě zkrátit pracovní dobu, což vede k odpovídajícímu snížení platu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (Úř. věst. 2006, L 204, s. 23).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2010/18/EU ze dne 8. března 2010, kterou se provádí revidovaná rámcová dohoda o rodičovské dovolené uzavřená mezi organizacemi BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP a EKOS a zrušuje se směrnice 96/34/ES (Úř. věst. 2010, L 68, s. 13)

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 4. června 2018 –
María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos,
Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana
Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz a Luis Salas Fernández (jako
právní nástupce Lucie Sánchez de la Peña) v. Administración del Estado**

(Věc C-367/18)

(2018/C 294/35)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobci: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (jako právní nástupce Lucie Sánchez de la Peña)

Žalovaná: Administración del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, která je obsažena v příloze směrnice 1999/70⁽¹⁾, vykládána v tom smyslu, že brání španělské vnitrostátní právní úpravě, která v čl. 12 odst. 3 Texto refundido del Estatuto del Empleado Público (Real Decreto Legislativo [5]/2015, de 30 de octubre) [přepřpracované znění základního služebního a pracovního řádu zaměstnanců ve veřejné správě (schválené královským nařízením s mocí zákona č. 5/2015 ze dne 30. října 2015)] stanoví volný režim odvolání z funkce bez odstupného, kdežto v čl. 49 odst. 1 písm. c) Texto refundido del Estatuto de los Trabajadores (Real Decreto Legislativo 2/2015, de 23 de octubre) [přepřpracované znění zákoníku práce (schválené královským nařízením s mocí zákona č. 2/2015 ze dne 23. října 2015)] pro případ zániku pracovního poměru v případě, že nastane některý ze zákonem vyjmenovaných důvodů, naopak odstupné stanoví?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, spadá takové opatření, jako je opatření stanovené španělským zákonodárcem a spočívající ve stanovení odstupného ve výši 12násobku denní mzdy za každý odpracovaný rok, jež má být pracovníkovi vyplaceno při skončení dočasného pracovního poměru uplynutím smluvené doby nebo dosažením smluveného účelu, i když v jeho rámci došlo k uzavření jen jedné pracovní smlouvy, do působnosti ustanovení 5 rámcové dohody?

- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, je zákonné ustanovení, které pracovníkům se smlouvou na dobu určitou přiznává při skončení pracovního poměru uplynutím smluvené doby nebo dosažením smluveného účelu odstupné ve výši 12násobku denní mzdy za každý odpracovaný rok, ale nepřiznává takové odstupné shora zmíněným pomocným zaměstnancům v případě jejich odvolání z funkce ve volném režimu, v rozporu s ustanovením 5 rámcové dohody?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugalsko) dne 7. června 2018 – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-373/18)

(2018/C 294/36)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžná otázka

Je položka 26.1 všeobecného sazebníku kolkovného ve znění vyplývajícím z článku 3 nařízení s mocí zákona č. 322-B/2001 ze dne 14. prosince 2001, která stanoví, že se uplatní kolkovné na založení obchodních společností (konkrétně akciové společnosti), jejichž základní jmění bylo zcela splaceno v hotovosti, v rozporu s čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 69/335/EHS ⁽¹⁾ ze dne 17. července 1969 ve znění směrnice Rady 85/303/EHS ⁽²⁾ ze dne 10. června 1985?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 69/335/EHS o nepřímých daních z kapitálových vkladů (Úř. věst. L 249, s. 25)

⁽²⁾ Směrnice Rady 85/303/EHS (Úř. věst. 1985, L 156, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Spetsializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 31. května 2018 – trestní řízení proti AH, PB, CX, KM, PH

(Věc C-377/18)

(2018/C 294/37)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Spetsializiran nakazatelen sad

Účastníci původního řízení

AH, PB, CX, KM, PH

Předběžná otázka

Je vnitrostátní judikatura, která vyžaduje, aby byl v textu dohody (uzavřené v rámci trestního řízení) jako pachatel dotčeného trestného činu uveden nejen obviněný, který se k uvedenému trestnému činu doznal a který je stranou této dohody, ale rovněž ostatní obvinění jako spolupachatelé tohoto trestného činu, kteří stranami této dohody nejsou, k činu se nedoznali a je proti nim vedeno standardní trestní řízení, ale kteří souhlasili s tím, aby první obviněný tuto dohodu uzavřel, slučitelná s čl. 4 odst. 1 první větou směrnice 2016/343⁽¹⁾ ve spojení s bodem 16 odůvodnění první větou a s bodem 17 odůvodnění této směrnice?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. 2016, L 65, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 11. června 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. E.P.

(Věc C-380/18)

(2018/C 294/38)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Odpůrce: E.P.

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 6 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) 2016/399⁽¹⁾ [...] vykládán v tom smyslu, že při určení, že legální pobyt až na 90 dnů během období 180 dnů skončil, protože cizinec představuje hrozbu pro veřejný pořádek, je třeba odůvodnit, že osobní jednání dotčeného cizince představuje skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého základního zájmu společnosti?
- 2) Pro případ záporné odpovědi na otázku 1, jaké požadavky podle čl. 6 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) 2016/399 [...] jsou pak kladeny na odůvodnění, že cizinec představuje hrozbu pro veřejný pořádek?

Je třeba vykládat čl. 6 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) 2016/399 [...] v tom smyslu, že brání vnitrostátní praxi, podle které cizinec představuje hrozbu pro veřejný pořádek již jen proto, že je podezřelý ze spáchání trestného činu?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. 2016, L 77, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 11. června 2018 – G.S., další účastník řízení: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Věc C-381/18)

(2018/C 294/39)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Odvolatel: G.S.

Odpůrce: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 6 odst. 2 směrnice 2003/86/ES⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že při odnětí povolení k pobytu rodinného příslušníka nebo zamítnutí prodloužení jeho doby platnosti z důvodů veřejného pořádku musí být odůvodněno, že osobní chování dotčeného rodinného příslušníka představuje skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení, které se dotýká základního zájmu společnosti?
- 2) Pokud je třeba na první otázku odpovědět záporně: jaké požadavky na odůvodnění platí podle čl. 6 odst. 2 směrnice 2003/86/ES pro odnětí povolení k pobytu rodinného příslušníka nebo zamítnutí prodloužení jeho doby platnosti z důvodů veřejného pořádku?

Musí být čl. 6 odst. 2 směrnice 2003/86/ES vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní praxi, podle které může být povolení k pobytu odňato nebo zamítnuto prodloužení doby jeho platnosti z důvodů veřejného pořádku, jestliže trest nebo opatření spojené s odnětím osobní svobody, uložený dotčenému rodinnému příslušníkovi, je s ohledem na dobu trvání řádného pobytu v Nizozemsku dostatečně vysoký („pohyblivá stupnice“), přičemž se na základě kritérií vypracovaných v rozsudcích Evropského soudu pro lidská práva (ESLP) ze dne 2. srpna 2001, *Boultif v. Švýcarsko*, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, a ze dne 18. října 2006, *Üner v. Nizozemsko*, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, provádí vyvážení zájmů mezi zájmem dotčeného rodinného příslušníka na výkonu práva na sloučení rodiny v Nizozemsku a zájmem nizozemského státu na ochraně veřejného pořádku?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. 2003, L 251, s. 12; Zvl. vyd. 19/006, s. 224).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 11. června 2018 – V.G. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Věc C-382/18)

(2018/C 294/40)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Odvolatel: V.G.

Odpůrce: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Předběžné otázky

- 1) Má Soudní dvůr s ohledem na čl. 3 odst. 3 směrnice 2003/86/ES⁽¹⁾ [...] a rozsudek *Nolan* (ECLI:EU:C:2012:638) pravomoc odpovědět na otázky předložené nizozemským soudem, týkající se výkladu ustanovení této směrnice ve sporu o žádost o vstup a pobyt rodinného příslušníka osoby usilující o sloučení rodiny, který má nizozemskou státní příslušnost, jestliže tato směrnice byla v nizozemském právu prohlášena za přímo a bezpodmínečně použitelnou na takové rodinné příslušníky?
- 2) Musí být čl. 6 odst. 1 směrnice 2003/86/ES [...] vykládán v tom smyslu, že v případě zamítnutí žádosti o vstup a pobyt rodinného příslušníka z důvodů veřejného pořádku musí být odůvodněno, že osobní chování dotčeného rodinného příslušníka představuje skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení, které se dotýká základního zájmu společnosti?
- 3) Pokud je třeba na otázku [2] odpovědět záporně: jaké požadavky na odůvodnění platí podle čl. 6 odst. 1 směrnice 2003/86/ES [...] pro zamítnutí žádosti o vstup a pobyt rodinného příslušníka z důvodů veřejného pořádku?

Musí být čl. 6 odst. 1 směrnice 2003/86/ES [...] vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní praxi, podle které může být žádost o vstup a pobyt rodinného příslušníka z důvodů veřejného pořádku zamítnuta na základě odsouzení za trestný čin během dřívějšího pobytu v dotyčném členském státě, přičemž se na základě kritérií vypracovaných v rozsudcích Evropského soudu pro lidská práva (ESLP) ze dne 2. srpna 2001, *Boultif v. Švýcarsko*, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, a ze dne 18. října 2006, *Üner v. Nizozemsko*, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, provádí vyvážení zájmů mezi zájmem dotčeného rodinného příslušníka na výkonu práva na sloučení rodiny v Nizozemsku a zájmem nizozemského státu na ochraně veřejného pořádku?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. 2003, L 251, s. 12).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Polsko) dne 11. června 2018 – Lexitor Sp. z o.o v. Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka z siedzibą w Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. z siedzibą we Wrocławiu, mBank S.A. z siedzibą w Warszawie

(Věc C-383/18)

(2018/C 294/41)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Lexitor Sp. z o.o

Žalované: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowej im. Franciszka Stefczyka z siedzibą w Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. z siedzibą we Wrocławiu, mBank S.A. z siedzibą w Warszawie

Předběžné otázky

Musí být čl. 16 odst. 1 ve spojení s čl. 3 [písm.] g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS ⁽¹⁾ (ve znění pozdějších předpisů) vykládán v tom smyslu, že spotřebitel má v případě předčasného splacení svých závazků vyplývajících z úvěrové smlouvy nárok na snížení celkových nákladů úvěru, včetně nákladů, jejichž výše není závislá na délce doby trvání uvedené úvěrové smlouvy?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 133, s. 660.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 11. června 2018 – Arriva Italia Srl a další v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Věc C-385/18)

(2018/C 294/42)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Arriva Italia Srl, Ferrottramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Odpůrce: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Předběžná otázka

Představuje, za uvedených právních a skutkových okolností, opatření spočívající ve vyčlenění prostředků ve výši 70 milionů eur ve prospěch subjektu činného v odvětví železniční přepravy, za podmínek stanovených zákonem č. 208 ze dne 28. prosince 2015 (čl. 1 odst. 867), ve znění nařízení vlády s mocí zákona č. 50 ze dne 24. dubna 2017, a následné převedení tohoto subjektu na jiný hospodářský subjekt, bez zadávacího řízení a bezplatně, státní podporu podle článku 107 Smlouvy o fungování Evropské unie?

V případě kladné odpovědi, je předmětná podpora přesto slučitelná s unijním právem a jaké jsou důsledky jejího neoznámení podle čl. 10[8] odst. 3 SFEU?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nizozemsko) dne 11. června 2018 – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel
UA v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Věc C-386/18)

(2018/C 294/43)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Žalovaný: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Předběžné otázky

- 1a. Brání čl. 66 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014⁽¹⁾ ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 (nařízení 508/2014) v rozsahu, v němž je v něm uvedeno, že příprava a provádění plánů produkce a plánů uvádění produktů na trh podle článku 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013⁽²⁾ ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000 (nařízení 1379/2013) se „podporuje“ z Evropského námořního a rybářského fondu (ENRF), členskému státu v tom, aby vůči organizaci producentů, která podala žádost o poskytnutí takové podpory, namítal, že tento členský stát podání takové žádosti pro určitou kategorii nákladů (v projednávaném případě náklady na přípravu a provádění plánů produkce a uvádění produktů na trh) nebo pro určité období (v tomto případě rok 2014) v době podání žádosti neumožnil ani ve svém operačním programu schváleném Evropskou komisí, ani ve vnitrostátních předpisech upravujících způsobilost nákladů být předmětem podpory?
- 1b. Má pro zodpovězení otázky význam, že organizace producentů je podle článku 28 nařízení 1379/2009 povinna připravit plán produkce a plán uvádění produktů na trh a po schválení tohoto plánu produkce a uvádění na trh členským státem takový plán provádět?
2. Pro případ, že otázka 1a bude zodpovězena v tom smyslu, že čl. 66 odst. 1 nařízení 508/2014 brání členskému státu v tom, aby vůči organizaci producentů, která podala žádost o poskytnutí podpory na přípravu a provádění plánů produkce a uvádění produktů na trh, namítal, že tento členský stát podání takové žádosti v okamžiku podání žádosti neumožňoval, je potom čl. 66 odst. 1 nařízení 508/2014 přímým právním základem pro nárok dotčeného žadatele vůči jeho členskému státu na poskytnutí předmětné podpory?

3. Pro případ, že otázka 2 bude zodpovězena v tom smyslu, že je čl. 66 odst. 1 nařízení 508/2014 v případě uvedeném v otázce 2 přímým právním základem pro nárok dotčeného žadatele vůči jeho členskému státu na poskytnutí předmětné podpory, brání potom čl. 65 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013⁽³⁾ ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (nařízení 1303/2013) poskytnutí podpory na přípravu a provádění plánů produkce a plánů uvádění produktů na trh, pokud byla žádost o podporu podána poté, co byl plán produkce a uvádění na trh připraven a proveden?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 149, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2013, L 354, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. 2013, L. 347, s 320

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polsko) dne 12. června 2018 – Delfarma Sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Věc C-387/18)

(2018/C 294/44)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Delfarma Sp. z o.o.

Žalovaný: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Předběžná otázka

Brání unijní právo, zejména článek 34 a článek 36 Smlouvy o fungování Evropské unie, vnitrostátní právní úpravě, podle které nemůže být povolení k uvedení souběžně dováženého léčivého přípravku na trh v členském státě vydáno již z pouhého důvodu, že souběžně dovážený léčivý přípravek byl povolen v členském státě vývozu jako generikum referenčního přípravku, tedy na základě zjednodušené dokumentace, zatímco v členském státě dovozu bylo povoleno uvedení tohoto léčivého přípravku na trh jako referenčního léčivého přípravku, tedy na základě úplné dokumentace, přičemž zamítavé rozhodnutí je vydáno bez posouzení zásadní terapeutické shody obou přípravků a bez toho, aby vnitrostátní orgán požádal příslušný orgán státu vývozu o poskytnutí dokumentace, přestože tuto možnost má?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgie) dne 13. června 2018 – Brussels Securities SA v. Belgický stát

(Věc C-389/18)

(2018/C 294/45)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Brussels Securities SA

Žalovaný: Belgický stát

Předběžná otázka

Musí být článek 4 směrnice Rady 90/43/EHS⁽¹⁾ ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (jež byla s platností k 18. lednu 2012 nahrazena směrnicí Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států⁽²⁾), ve spojení s jinými zdroji unijního práva,

vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby takový právní předpis vydaný vnitrostátním orgánem, jako jsou zákon o daních z příjmů z roku 1992 a královské prováděcí nařízení k zákonu o daních z příjmů z roku 1992 ve zněních platných pro zdaňovací období 2011,

kterým byl zvolen režim osvobození od daně (upuštění od zdanění rozdělených zisků, jež obdrží mateřská společnost z důvodu svého podílu na dceřině společnosti), jež spočívá v tom, že dividendy vyplacené dceřinou společností jsou nejprve zahrnuty do základu daně mateřské společnosti a následně se 95 % těchto dividend odečte od základu daně jako definitivně zdaněné příjmy,

z důvodu, že se pro určení základu pro výpočet korporační daně mateřské společnosti uvedený belgický režim odpočtu definitivně zdaněných příjmů použije ve vzájemném spojení s

1. pravidly týkajícími se jiného odpočtu představujícího daňové zvýhodnění stanoveného v uvedeném právním předpise (odpočtu na rizikový kapitál),
2. právem na odpočet neuplatněných ztrát minulých období, které je možné převést do dalších období,
3. právem převést do dalších zdaňovacích období neuplatněný odpočet definitivně zdaněných příjmů, neuplatněný odpočet na rizikový kapitál a neuplatněné ztráty minulých období, které lze převést do dalších období, pokud výše těchto položek v určitém zdaňovacím období přesahuje výši zdanitelných zisků, a
4. pořadím odpočtů, podle kterého se v následujících zdaňovacích obdobích odečítají až do vyčerpání výše zdanitelných zisků nejprve převedené definitivně zdaněné příjmy, poté převedený odpočet na rizikový kapitál (u něžž je možnost převedení omezena na „sedm následujících zdaňovacích období“) a nakonec neuplatněné ztráty minulých období, které lze převést do dalších let,

vedl k tomu, že se o částku odpovídající veškerým dividendám obdržným od dceřině společnosti nebo jejich části sníží ztráty mateřské společnosti, které by si mohla odečíst, pokud by byly dotčené dividendy jednoduše vyloučeny ze zisků za zdaňovací období, ve kterém byly obdrženy (a tím se snížil zdanitelný výsledek hospodaření za daně zdaňovací období nebo případně zvýšily daňové ztráty, které je možné převést do dalších období), místo toho, aby byly nejprve zahrnuty do těchto zisků a poté s nimi bylo naloženo podle pravidel osvobození od daně a převodu částek, na které se toto osvobození od daně vztahuje, do dalších období v případě nedostatečného zisku,

tedy ke snížení výše neuplatněných ztrát minulých období mateřské společnosti, které je možné převést do dalších období, k němuž by mohlo dojít ve zdaňovacích obdobích následujících po zdaňovacím období, ve kterém výše definitivně zdaněných příjmů, odpočtu na rizikový kapitál a neuplatněných ztrát minulých období přesáhla výši zdanitelných zisků?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 225, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 345, s. 8.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social de Barcelona (Španělsko) dne 15. června 2018 – Ana María Páez Juárez v. Nobel Plastiques Ibérica, S.A.

(Věc C-397/18)

(2018/C 294/46)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ana María Páez Juárez

Žalovaná: Nobel Plásticos Ibérica S.A.

Další účastníci: Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) a Ministerio Fiscal

Předběžné otázky

1) Mají být pro účely uplatňování směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání⁽¹⁾, jak ji vykládá judikatura Soudního dvora Evropské unie, považovány za osoby se zdravotním postižením zaměstnanci kvalifikovaní jako mimořádně citliví na určitá rizika, pokud jsou s ohledem na jejich osobní vlastnosti či známý biologický stav mimořádně citliví na rizika plynoucí z práce, a proto nemohou zastávat určitá pracovní místa představující riziko pro jejich zdraví či pro jiné osoby?

V případě kladné odpovědi na první otázku se pokládají následující otázky:

2) Je projevem přímé či nepřímé diskriminace ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/78 rozhodnutí o propuštění zaměstnankyně z hospodářských, technických, organizačních a výrobních důvodů, pokud má tato osoba uznané zdravotní postižení, protože je kvůli svému fyzickému postižení mimořádně citlivá na vykonávání některých pracovních míst, což způsobuje obtíže při dosahování požadované úrovně produktivity, aby nebyla kandidátem na propuštění?

3) Je projevem přímé či nepřímé diskriminace ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/78 rozhodnutí o propuštění zaměstnankyně z hospodářských, technických, organizačních a výrobních důvodů, pokud má tato osoba uznané zdravotní postižení, přičemž byla uznána za „mimořádně citlivou“ na vykonávání některých pracovních míst kvůli svému fyzickému postižení, a rozhodnutí se zakládá – kromě jiného – na všestrannosti na všech pracovních místech, včetně těch, které nemůže zastávat osoba se zdravotním postižením?

4) Je projevem přímé či nepřímé diskriminace ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/78 rozhodnutí o propuštění zaměstnankyně z hospodářských, technických, organizačních a výrobních důvodů, pokud má tato osoba uznané zdravotní postižení, přičemž byla uznána za „mimořádně citlivou“ na vykonávání některých pracovních míst kvůli svému fyzickému postižení, které způsobilo její dlouhou nepřítomnost v práci nebo stav pracovní neschopnosti před propuštěním, a rozhodnutí se kromě jiného zakládá na nepřítomnosti této osoby v práci?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2000, L 303, p. 16.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko)
dne 15. června 2018 – Antonio Bocero Torrico v. Instituto Nacional de la Seguridad Social a Tesorería
General de la Seguridad Social**

(Věc C-398/18)

(2018/C 294/47)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci původního trestního řízení

Odvolaatel: Antonio Bocero Torrico

Žalovaní: Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

Předběžná otázka

Je třeba článek 48 SFEU vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která jako podmínku pro odchod do předčasného starobního důchodu stanoví, že příslušející částka důchodu musí přesahovat minimální důchod, který by dotyčné osobě příslušel podle téže vnitrostátní právní úpravy, je-li tento „příslušející důchod“ vykládán jako skutečný důchod k tíži pouze příslušného členského státu (v tomto případě Španělska), aniž se do ní započítává také skutečný důchod, který by tato osoba mohla pobírat na základě jiné dávky stejného druhu k tíži jiného nebo jiných členských států?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 18. června 2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV v. Autoriteit Consument en Markt

(Věc C-399/18)

(2018/C 294/48)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobci: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV

Žalovaný: Autoriteit Consument en Markt

Předběžná otázka

Je jednotná kapacitní sazba, která nerozlišuje podle druhu uživatele soustavy, nýbrž rozlišuje podle smluvní kapacity, v souladu s čl. 13 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009⁽¹⁾ o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám a o zrušení nařízení (ES) č. 1775/2005 (nařízení o plynu)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009, L 211, s. 36.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Praze (Česká republika) dne 18. června 2018 – Herst, s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství

(Věc C-401/18)

(2018/C 294/49)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Krajský soud v Praze

Účastníci původního řízení

Žalobce: Herst, s.r.o.

Žalovaný: Odvolací finanční ředitelství

Předběžné otázky

1) Má být za osobu povinnou k dani uvedenou v čl. 138 odst. 2 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „směrnice o DPH“) považována jakákoliv osoba povinná k dani? Pokud nikoliv, na které osoby povinné k dani se uvedené ustanovení vztahuje?

- 2) Pokud bude odpověď Soudního dvora taková, že se čl. 138 odst. 2 písm. b) směrnice o DPH vztahuje na situaci, jako je v původním řízení (tedy, že nabyvatelem výrobků je osoba povinná k dani, která je registrována k dani), má být uvedené ustanovení vykládáno tak, že pokud je odeslání nebo přeprava těchto výrobků uskutečněna v souladu s příslušnými ustanoveními směrnice Rady 2008/118/ES⁽²⁾ o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (dále jen „směrnice o spotřebních daních“), je třeba považovat za dodávku s nárokem na osvobození podle uvedeného ustanovení to dodání, které je spojeno s postupy podle směrnice o spotřebních daních, ačkoliv by jinak nebyly splněny podmínky pro osvobození podle čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH s ohledem na přiřazení přepravy zboží jiné transakci?
- 3) Pokud bude odpověď Soudního dvora taková, že se čl. 138 odst. 2 písm. b) směrnice o DPH nevztahuje na situaci, jako je v původním řízení, je skutečnost, že zboží je přepravováno v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně skutečností rozhodnou pro to, kterému z více po sobě následujících dodání má být přičtena přeprava pro účely nároku na osvobození od DPH podle čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH?
- 4) Nabývá „právo nakládat se zbožím jako vlastník“ ve smyslu směrnice o DPH osoba povinná k dani, jestliže nakoupí zboží od jiné osoby povinné k dani přímo pro konkrétního odběratele s cílem splnit jeho časově předcházející objednávku (určující druh zboží, jeho množství, místo původu a čas dodání), jestliže sama se zbožím nijak fyzicky nenakládá, neboť v souvislosti s uzavřením kupní smlouvy její odběratel souhlasí s tím, že si zajistí přepravu zboží z místa jeho původu, a ona mu tak pouze zprostředkuje přístup k požadovanému zboží prostřednictvím svých dodavatelů a předá informace nezbytné pro převzetí zboží (jejím jménem či jménem jejich subdodavatelů v řetězci), přičemž jejím ziskem z transakce je rozdíl mezi nákupní a prodejní cenou tohoto zboží, aniž by v rámci řetězce byla fakturována cena přepravy zboží?
- 5) Stanoví směrnice o spotřebních daních ve svých ustanoveních (např. v čl. 4 bodu 1, čl. 17 nebo čl. 19), ať již přímo, nebo nepřímo prostřednictvím omezení pro faktické nakládání s takovým zbožím, dostačující podmínky pro převod „práva nakládat se zbožím (podléhajícím spotřební dani) jako vlastník“ ve smyslu směrnice o DPH, takže převzetí dodávky zboží v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně oprávněným skladovatelem či registrovaným příjemcem v souladu s podmínkami plynoucími ze směrnice o spotřebních daních je třeba považovat za dodání zboží i pro účely DPH?
- 6) Je v této souvislosti pro úvahy o určení dodání, s nímž je spojena přeprava, v rámci řetězové dodávky zboží v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně s jedinou přepravou třeba považovat i přepravu ve smyslu směrnice o DPH za započatou a za skončenou v souladu s ustanoveními čl. 20 směrnice o spotřebních daních?
- 7) Brání zásada neutrality DPH či jakýkoli jiný princip unijního práva aplikaci ústavní zásady vnitrostátního práva *in dubio mitius*, která orgánům veřejné moci přikazuje v situaci nejednoznačnosti právní normy, která objektivně nabízí více možných výkladových variant, vycházet z výkladové varianty ve prospěch adresáta právní normy (zde osoby povinné k DPH)? Byla by aplikace této zásady souladná s unijním právem alespoň tehdy, pokud by se omezila na situace, v nichž rozhodné skutkové okolnosti případu předcházely závaznému výkladu sporné právní otázky Soudním dvorem Evropské unie, který za správnou určil jinou, pro daňový subjekt méně vstřícnou výkladovou variantu?

V případě možnosti aplikace zásady *in dubio mitius*:

- 8) Bylo možné z hlediska limitů daných unijním právem v době, v níž se uskutečnila zdanitelná plnění v dané věci (listopad 2010 – květen 2013), považovat otázku, zda právní pojem dodání, resp. právní pojem přepravy zboží má (či nemá) shodný obsah jak pro účely směrnice o DPH, tak i pro účely směrnice o spotřebních daních, objektivně za právně nejistou a nabízející dvojí výklad?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1

⁽²⁾ Úř. věst. 2009, L 9, s. 12

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. června 2018 Alcogroup a Alcodis proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 10. dubna 2018 ve věci T-274/15, Alcogroup a Alcodis v. Komise

(Věc C-403/18 P)

(2018/C 294/50)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Alcogroup, Alcodis (zástupci: P. de Bandt, J. Dewispelaere, J. Probst, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles

Návrhová účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2018 ve věci T-274/15;
- prohlásil žalobu proti dvěma napadeným rozhodnutím za přípustnou;
- vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí ve věci samé o žalobě na neplatnost;
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů tohoto řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- První důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení a porušil povinnost uvést odůvodnění;
- Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál porušil právo žalobkyň na účinnou soudní ochranu.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Višje sodišče v Mariboru (Slovinsko) dne 21. června 2018 – Aleš Kuhar, Jožef Kuhar v. Addiko Bank d.d.

(Věc C-407/18)

(2018/C 294/51)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Višje sodišče v Mariboru

Účastníci původního řízení

Žalobci: Aleš Kuhar, Jožef Kuhar

Žalovaná: Addiko Bank d.d.

Předběžná otázka

Musí být, s ohledem na zásadu efektivity unijního práva, směrnice Rady 93/13/EHS⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že v rámci vykonávacího řízení je vykonávací soud povinen z moci úřední odmítnout nařízení výkonu z důvodu zneužívajícího ujednání obsaženého v notářském zápise se svolením k přímé vykonatelnosti (exekuční titul), a to v takovém případě, jako je projednávaný případ, v němž procesní právo členského státu neposkytuje vykonávacímu soudu účinnou možnost přerušení nebo odložení výkonu (na žádost dlužníka nebo z moci úřední) až do pravomocného rozhodnutí o zneužívající povaze tohoto ujednání, které je vydáno na základě výsledku nalézacího řízení zahájeného dlužníkem jakožto spotřebitelem?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29).

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. dubna 2018 Vereins Deutsche Sprache e.V. proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 4. července 2018 ve věci T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V. v. Evropská komise

(Věc C-440/18 P)

(2018/C 294/52)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Verein Deutsche Sprache e.V. (zástupce: W. Ehrhardt, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 23. dubna 2018 ve věci T-468/16 a rozhodnutí generální tajemníka ze dne 10. června 2016, které bylo přijato jménem Komise na základě článku 4 prováděcích pravidel k nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka vznáší následující důvody kasačního opravného prostředku:

Nedostatky ve vedení řízení ze strany Tribunálu: navrhovatelka spatřuje pochybení v tom, že Tribunál nevyužil prostředky dokazování, které má k dispozici na základě článku 24 statutu a článků 88 a 89 jednacího řádu. Rovněž měl povinnost zabývat se podrobněji skutečnostmi, které předložila Komise, bez ohledu na návrhy dokazování předložené navrhovatelkou. Podle navrhovatelky existují dostatečné důkazy k vyvrácení skutkových tvrzení Komise.

Nesprávné zacházení s návrhem na provedení důkazů ze dne 20. února 2017: navrhovatelka má za to, že Tribunál se dopustil pochybení, když podrobněji nezkoumal dopis vědeckého pracovníka univerzity, který byl navržen jako důkaz obsahující odborné informace, přestože Tribunál výslovně tento důkazní prostředek připustil.

Navrhovatelka vytýká Tribunálu, že odmítl vyslechnout jako svědka tiskového mluvčího Komise, přestože výše uvedený dokument představoval dostatečný důvod ospravedlňující vyslechnutí tohoto svědka.

Neuplatitelnost domněnky legality: navrhovatelka, na rozdíl od konstatování učiněné Tribunálem, tvrdí, že domněnka legality, jak byla stanovena Soudním dvorem, se neuplatní na argumentaci instituce EU, která – byť by byla pravdivá – je v rozporu se zásadou řádné správy.

Judikatura týkající se uplatnění domněnky legality, kterou uvádí Tribunál, se týká jiných situací, a nelze ji tudíž přenést na projednávanou věc.

Nezohlednění indicií o existenci dalších dokumentů: navrhovatelka, která opakuje své argumenty, zpochybňuje závěr Tribunálu, podle kterého nepředložila indicie, jež by svědčily o existenci dalších dokumentů.

Nesprávné posouzení argumentace navrhovatelky týkající se požadavku transparentnosti: navrhovatelka uvádí, že Tribunál vycházel z nesprávné hypotézy oprávněného tvrzení Komise o dalších dokumentech, čímž pochybil, když nezohlednil argumentaci navrhovatelky týkající se požadavku transparentnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331.

Žaloba podaná dne 4. července 2018 – Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-443/18)

(2018/C 294/53)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Eggers, D. Bianchi, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1) určil, že Italská republika tím, že

- v oblasti, ve které se uplatňuje potlačování škůdců, nezabezpečila odstranění alespoň všech rostlin, na kterých bylo zjištěno napadení organismem *Xylella fastidiosa* v případě, že se nacházejí v zamořené zóně do vzdálenosti 20 km od hranic této zóny se zbývajícím územím Unie, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 2 písm. c) prováděcího rozhodnutí (EU) 2015/789 ⁽¹⁾;
- rovněž v oblasti, ve které se uplatňuje potlačování škůdců, nezabezpečila dohled nad výskytem organismu *Xylella fastidiosa* prostřednictvím každoročních inspekcí vykonávaných ve vhodných termínech v průběhu roku, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 7 prováděcího rozhodnutí (EU) 2015/789;
- krom jiného bezodkladně nezasáhla, aby zabránila šíření organismu *Xylella fastidiosa*, přičemž porušila další konkrétní povinnosti uvedené v rozhodnutí (EU) 2015/789 týkající se zamořených zón, což umožnilo další šíření choroby, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 2, 7 a 9 a čl. 7 odst. 2 písm. c) a odst. 7 prováděcího rozhodnutí (EU) 2015/789, povinnosti podle čl. 16 odst. 1 směrnice 2000/29/ES ⁽²⁾ a povinnost loajální spolupráce uvedenou v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii.

2) uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Důkazy, které má Komise k dispozici a které jsou založeny na informacích poskytnutých Italskou republikou, audity vykonané Komisí, vědecké stanoviska vydaná Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (EFSA) a jinými orgány prokazující opožděné inspekce, značná opoždění a nesplnění povinností týkající se odstraňování nakažených rostlin nejen ke dni zaslání odůvodněného stanoviska, ale i k datu podání této žaloby. Komise se v důsledku toho domnívá, že nesplnění povinností zabránit šíření choroby uvedené ve výše citovaných člancích je prokázané.

- (¹) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/789 ze dne 18. května 2015 o opatřeních proti zavlečení organismu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) do Unie a proti jeho rozšiřování na území Unie (oznámeno pod číslem C(2015) 3415) (Úř. věst. L 125, s. 36).
- (²) Směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlečení organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství (Úř. věst. L 169, s. 1).
-

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. července 2018 – Keramag Keramische Werke a další v. Komise

(Spojené věci T-379/10 RENV a T-381/10 RENV) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Francouzský trh s koupelnovým vybavením – Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP – Účast na kartelové dohodě určitých hospodářských subjektů – Přehodnocení důkazů“

(2018/C 294/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci ve věci T-379/10 RENV: Keramag Keramische Werke GmbH, dříve Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Německo) a 5 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku; Žalobkyně ve věci T-381/10 RENV: Sanitec Europe Oy (Helsinky, Finsko) (zástupci: P. Lindfelt, K. Struckmann, advokáti, a J. Killick, barrister)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek a J. Norris-Usher, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící zaprvé na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 4185 v konečném znění ze dne 23. června 2010 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39092 – koupelnové vybavení), a zadruhé na snížení výše pokuty uložené žalobkyním v tomto rozhodnutí.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Keramag Keramische Werke GmbH a další žalobkyně, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze, ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí ve věcech C-613/13 P, T-379/10 RENV a T-381/10 RENV.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

**Rozsudek Tribunálu ze dne 4. července 2018 – Deluxe Entertainment Services Group v. EUIPO
(deluxe)**

(Věc T-222/14 RENV) ⁽¹⁾

**„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie deluxe –
Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1
písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Povinnost uvést
odůvodnění – Článek 75 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 94 nařízení 2017/1001)“**

(2018/C 294/55)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deluxe Entertainment Services Group Inc. ((Burbank, Kalifornie, Spojené státy americké) (zástupci: L. Gellman, solicitor a M. Esteve Sanz, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: S. Palmero Cabezas, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. ledna 2014 (věc R 1250/2013-2) týkajícímu se přihlášky k zápisu obrazového označení deluxe jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Deluxe Entertainment Services Group Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 175, 10.6.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. července 2018 – Transtec v. Komise

(Věc T-616/15) ⁽¹⁾

**„ERF – Země AKT – Dohoda z Cotonou – Program podpory kulturních iniciativ v afrických zemích, jejichž
úředním jazykem je portugalština – Částky, které Komise vyplatila subjektu pověřenému finančním
řízením programu v Guineji-Bissau – Inkaso v návaznosti na finanční audit – Započtení pohledávek –
Přiměřenost – Bezdůvodné obohacení – Mimosmluvní odpovědnost““**

(2018/C 294/56)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Transtec (Brusel, Belgie) (zástupce: L. Levi, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně A. Aresu a S. Bartelt, poté A. Aresu, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU směřující ke zrušení rozhodnutí o započtení obsažených v dopisech Komise ze dne 27. srpna, 7. září, 16. září a 25. září 2015, která směřují k inkasování částky 624 388,73 eur odpovídající částce záloh vyplacených žalobkyni v rámci programu podpory kulturních iniciativ v Guineji-Bissau, financovaného devátým Evropským rozvojovým fondem (ERF), navýšené o úroky z prodlení, a dále návrh na základě článku 268 SFEU směřující k navrácení částek údajně spojených s bezdůvodným obohacením a k náhradě újmy, která žalobkyni vznikla jednáním Komise.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí o započtení obsažená v dopisech Komise ze dne 27. srpna, 7., 16., 23. a 25. září 2015, která směřují k inkasování částky 624 388,73 eur, jež odpovídá částce části záloh vyplacených žalobkyni v rámci programu podpory kulturních iniciativ v Guineji-Bissau, financovaného devátým Evropským rozvojovým fondem (ERF), navýšené o úroky z prodlení, se částečně zrušují v rozsahu, v němž se týkají inkasa částky 312 265,42 eur odpovídající výši nezpůsobilých výdajů zjištěných ve finančním zjištění č. 2 zprávy o auditu ERF 2007/20859 týkající se odhadu vývoje a ukončení programu s referenčním číslem ERF/2010/249-005.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Komise a společnost Transtec ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 27, 25.1.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. července 2018 – Španělsko v. Komise

(Věc T-88/17) (¹)

„EZFRV – Poslední rozpočtový rok provádění programů v programovém období pro roky 2007-2013 – Účetní závěrky platebních agentur členských států – Rozhodnutí, kterým se určitá částka v rámci programu pro rozvoj venkova autonomní oblasti Extremadura prohlašuje za částku jednorázovou – Metoda výpočtu – Článek 69 odst. 5b nařízení (ES) č. 1698/2005 – Legitimní očekávání“

(2018/C 294/57)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupci: M. A. Sampol Pucurull a M. J. García-Valdecasas Dorrego, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Aquilina a M. Morales Puerta, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2016/2113 ze dne 30. listopadu 2016 o schválení účetních závěrek platebních agentur členských států týkajících se výdajů financovaných z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) v posledním rozpočtovém roce provádění programů v programovém období EZFRV pro roky 2007-2013 (16. říjen 2014 – 31. prosinec 2015) (Úř. věst. 2016, L 327, s. 79), ve kterém Komise v rámci schválení účetní závěrky platební agentury oblasti Extremadura kvalifikovala částku ve výši 5 364 682,52 eura jako „jednorázovou částku“.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, 27.3.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. května 2018 – RT v. Parlament

(Věc T-98/17) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Úředníci – Volno z důvodu nemoci – Článek 59 odst. 1 služebního řádu – Interní pravidla pro kontroly pracovních absencí a pro pravidelné kontroly trvání pracovní neschopnosti – Lékařské potvrzení – Chybějící podpis a razítko lékaře – Lékařské vyšetření provedené na dálku přes internet – Neschválení“

(2018/C 294/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: RT (zástupce: C. Bernard-Glanz, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: J. Steele a E. Taneva, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 30. června 2016, kterým byl dokument předložený žalobcem dne 27. června 2016 odmítnut jako nepřipustné lékařské potvrzení předepisující volno z důvodu nemoci.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 30. června 2016, kterým byl dokument předložený RT dne 27. června 2016 odmítnut jako nepřipustné lékařské potvrzení předepisující volno z důvodu nemoci, se zrušuje.
- 2) Parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 24.4.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. června 2018 – HF v. Parlament(Věc T-218/17) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Článek 24 služebního řádu – Žádost o pomoc – Článek 12a služebního řádu – Psychické obtěžování – Poradní výbor pro obtěžování a jeho prevenci na pracovišti – Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o pomoc – Právo na to být vyslechnut – Zásada kontradiktornosti – Odmítnutí poskytnout stanovisko poradního výboru a zápisy z výsledku svědků – Délka administrativního řízení – Přiměřená délka“

(2018/C 294/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: HF (zástupce: A. Tymen, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: E. Taneva a M. Ecker, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 270 SFEU znějící jednak na zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 3. června 2016, kterým orgán Parlamentu pověřený uzavíráním pracovních smluv zamítl žádost o pomoc podanou žalobkyní dne 11. prosince 2014, a dále na náhradu újmy, která jí údajně vznikla v důsledku protiprávního jednání tohoto orgánu při vyřizování uvedené žádosti o pomoc.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení a nahradí jednu čtvrtinu nákladů řízení vynaložených HF.
- 3) HF ponese tři čtvrtiny vlastních nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 178, 6.6.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. července 2018 – Vienna International Hotelmanagement v. EUIPO (Vienna House a VIENNA HOUSE)(Věc T-402/17 a T-403/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Vienna House a přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie VIENNA HOUSE – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení 2017/1001]“

(2018/C 294/60)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vienna International Hotelmanagement AG (Vídeň, Rakousko) (zástupce: E. Zrzavy, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Předmět věci

Dvě žaloby podané proti rozhodnutím čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. dubna 2017 (věci R 333/2016-4 a R 332/2016-4) týkajícím se přihlášek k zápisu slovního označení Vienna House a obrazového označení VIENNA HOUSE jako ochranných známek Evropské unie.

Výrok

- 1) *Věci T-402/17 a T-403/17 se pro účely tohoto rozsudku spojují.*
- 2) *Žaloby se zamítají.*
- 3) *Společnosti Vienna International Hotelmanagement AG se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 277, 21.8.2017.

Žaloba podaná dne 23. května 2018 – García Ruiz v. Parlament

(Věc T-322/18)

(2018/C 294/61)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Faustino-Francisco García Ruiz (Alcorcón, Španělsko) (zástupkyně: C. Manzano Ledesma, advokátka)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- považoval tuto žalobu za žalobu proti aktu petičního výboru, připustil ji k projednání, vyhověl jí a určil, že došlo k porušení práv, čímž dojde k zaručení zájmů žalobce Tribunálem;
- uložil případně náhradu náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobce uvádí, že:

stížnost podává proto, že petiční výbor Evropského parlamentu neadresoval předkladateli jiný akt jiný než doporučení nebo stanovisko a neposkytl ochranu práva žadatele, čímž došlo k porušení Smlouvy ve smyslu čl. 232 odst. 3 Smlouvy o ES a čl. 265 odst. 3 SFEU;

rozhodnutími orgánů veřejné správy Madridského společenství a soudů bylo nepříznivě zasaženo do jeho práv a finančních zájmů, neboť došlo k porušení práva na pobírání příplatku k veřejnoprávnímu důchodu, přiznávaného Madridským společenstvím;

správní rozhodnutí Madridského společenství a soudní rozsudky vedou k nerovnému zacházení a diskriminaci v oblasti odměňování ve srovnání s ostatními dobrovolnými i nedobrovolnými příjemci důchodu;

v oblasti důchodů má Evropská unie svěřené pravomoci, takže tomuto soudu přísluší chránit právo žalobce poté, co mu vnitrostátní orgány veřejné správy a vnitrostátní soudy upřely právo přiznané unijními soudy v ustálené judikatuře a směrnicemi odkazujícími na rovnost v oblasti odměňování, když v souvislosti s pobíráním neexistuje mezi shora uvedenými kategoriemi příjemců důchodu objektivní faktický ani právní rozdíl.

Žaloba podaná dne 31. května 2018 – NEC Corporation v. Komise

(Věc T-341/18)

(2018/C 294/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: NEC Corporation (Tokyo, Japonsko) (zástupci: R. Bachour, Solicitor, O. Brouwer a A. Pliego Selie, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil zcela rozhodnutí Komise C(2018) 1768 final ze dne 21. března 2018 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (Věc AT.40136 – Capacitors) v rozsahu, v němž se v něm konstatuje, že žalobkyně porušila článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o EHP,
- podpůrně zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž ukládá pokutu žalobkyni, anebo
- ještě podpůrněji vykonal svůj přezkum v plné jurisdikci za účelem úpravy pokuty – s ohledem na argumenty uvedené v prvním a druhém žalobním důvodu – na úroveň, která je v souladu s právem, logikou právního institutu recidivy jakožto přitěžující okolnosti odůvodňující zvýšení pokuty a která je přiměřená, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí je stíženo nesprávným právním posouzením a zjevně nesprávným posouzením a nedostatkem odůvodnění, neboť opakované protiprávní jednání bylo uplatněno jakožto přitěžující okolnost pro uložení sankcí společnosti NEC Corporation a pokuta uložená NEC Corporation je v rozporu se zásadou proporcionality.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje práva na obhajobu žalobkyně, neboť v článku 1 se uvádí, že se žalobkyně účastnila zjištěného protiprávního jednání, přestože tato skutečnost nebyla zjištěna ani zmíněna v prohlášení o námitkách. Navíc je toto zjištění nesprávné z hlediska právního i skutkového a obsahuje rozporná zjištění a odůvodnění, neboť se v něm připouští (což je kvalifikováno jako irelevantní), že NEC Corporation si protiprávního jednání nebyla vědoma, avšak zároveň se výslovně uvádí, že uvedená společnost nese odpovědnost jakožto mateřská společnost, neboť vykonávala po určité období kontrolu nad společností Tokin Corporation.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise neuplatnila stejné snížení základní výše pokuty, kterou uložila Tokin Corporation, při snížení uplatněném na základní výši pokuty uložené NEC Corporation, a dále že Komise měla pro stanovení pokuty použít průměrnou hodnotu prodeje a nikoli vycházet z nereprezentativní hodnoty prodeje za poslední rok zjištěného protiprávního jednání. V důsledku těchto nedostatků byl výpočet pokuty nesprávný a pokuta nepřiměřená (a rovněž je nedostatečně odůvodněn první bod, neboť v odůvodnění napadeného rozhodnutí není uvedeno, proč zjevně nebylo použito stejné snížení základní výše pokuty na pokutu uloženou NEC Corporation).

Žaloba podaná dne 30. května 2018 – Nichicon Corporation v. Komise

(Věc T-342/18)

(2018/C 294/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Nichicon Corporation (Kjóto, Japonsko) (zástupci: A. Ablasser Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger a H. Kühnert, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil zcela rozhodnutí Komise C(2018) 1768 final ze dne 21. března 2018 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (Věc AT.40136 – Capacitors) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- podpůrně částečně zrušil:
  - a. článek 1 písm. f) napadeného rozhodnutí, v němž bylo určeno, že se žalobkyně účastnila jediného a trvajících porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP v odvětví elektrolytických kondenzátorů, které zahrnuje celý EHP, které spočívalo v dohodách nebo jednáních ve vzájemné shodě, jejichž předmětem byla koordinace stanovování cen od 26. června 1998 do 31. května 2010,
  - b. článek 2 písm. i) napadeného rozhodnutí, kterým se ukládá žalobkyni pokuta ve výši 72 901 000 eur, a
- snížil pokutu uloženou žalobkyni na základě článku 261 SFEU a článku 31 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾;
- každopádně nahradil posouzení Komise svým posouzením, pokud jde o výši pokuty a snížil pokutu uloženou žalobkyni na základě článku 261 SFEU a článku 31 nařízení Rady (ES) č. 1/2003; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení v souladu s článkem 134 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávných skutkových zjištění

Nesprávná skutková zjištění se týkají konkrétně tří období kontaktů. Žalobkyně tvrdí, že Komise učinila nesprávné skutkové zjištění, které není dostatečně prokázáno. V důsledku toho měla Komise nesprávně za to, že došlo k porušení článku 101 SFEU.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení týkajícího se kvalifikace jediného a trvajících protiprávního jednání a domněnky účasti žalobkyně na uvedeném protiprávním jednání.

Druhý žalobní důvod se týká údajných pochybení, kterých se Komise měla dopustit jak stran zjištěných kontaktů, které kvalifikovala jako jediného a trvajících protiprávního jednání, tak i stran odpovědnosti žalobkyně za takové protiprávní jednání. Zaprvé, Komise podle žalobkyně neprokázala rozsah jediného a trvajících protiprávního jednání. Zadruhé, Komise nesprávně měla za to, že žalobkyně nese odpovědnost za kontakty, kterých se neúčastnila. Zatřetí, Komise měla dojít k nesprávnému závěru, že protiprávní jednání trvalo nepřetržitě před 7. listopadem 2003. Začtvrté, Komise měla nesprávně za to, že žalobkyně odpovídá za trvající účast v jediném a trvajícím protiprávním jednání po 10. listopadu 2008. Komise tudíž nemůže v důsledku protiprávního jednání uložit žalobkyni pokuty. Zapáté, Komise měla nesprávně za to, že se žalobkyně účastnila jediného a trvajících protiprávního jednání, přestože se od něj výslovně distancovala.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení spočívajícího ve stanovení pokuty

Žalobkyně se v rámci svého čtvrtého žalobního důvodu dovolává zjevně nesprávného posouzení spočívajícího ve stanovení pokuty. Zaprvé, Komise porušila zásadu proporcionality a své pokyny pro výpočet pokut tím, že nesprávně jako základ pro výpočet pokuty použila hodnotu veškerých prodejů v EHP. Zadruhé a zatřetí Komise tím, že nesprávně stanovila jak koeficient závažnosti, tak i dodatečnou částku, porušila zásadu proporcionality, povinnost uvést odůvodnění, jakož i zásadu *ne bis in idem*. Začtvrté, Komise porušila zásadu proporcionality, povinnost uvést odůvodnění a zásadu rovného zacházení tím, že při výpočtu pokuty údajně řádně nezohlednila omezenou účast žalobkyně na protiprávním jednání. Dále Komise porušila zásadu proporcionality a pokyny pro výpočet pokuty tím, že jakožto polehčující okolnosti nezohlednila nedbalost na straně žalobkyně, pokud vůbec vznikla, a její podstatně omezenou roli a její chování konkurenčním způsobem.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí

Pátý žalobní důvod se týká porušení podstatných formálních náležitostí Komisí ve smyslu článku 263 SFEU, když společnosti Nichicon neposkytla dodatečné prohlášení o námitkách a když jí stanovila příliš krátkou lhůtu na obhajobu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003 L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 3. června 2018 – Tokin Corporation v. Komise**(Věc T-343/18)**

(2018/C 294/64)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Tokin Corporation (Sendai City, Japonsko) (zástupci: C. Thomas, T. Yuen a M. Perez, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 2 písm. f) rozhodnutí Komise C(2018) 1768 ze dne 21. března 2018 v rozsahu, v němž ukládá společnosti TOKIN Corporation společně a nerozdílně se společností NEC Corporation pokutu ve výši 5 036 000 eur;
- snížil pokutu uloženou podle čl. 2 písm. 2 uvedeného rozhodnutí společně a nerozdílně společností TOKIN Corporation a NEC Corporation;
- zrušil čl. 2 písm. g) uvedeného rozhodnutí v rozsahu, v němž společnosti TOKIN Corporation ukládá pokutu ve výši 8 814 000 eur;
- snížil výši pokuty uložené podle čl. 2 písm. g) uvedeného rozhodnutí společnosti TOKIN Corporation;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003⁽¹⁾ a zásadu rovného zacházení tím, že při určení hodnoty jejich prodejů vycházela z roků 2011/2012 jakožto referenčního období.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 a zásadu osobní odpovědnosti, když ve vztahu k aspektu protiprávního jednání, za který byla žalobkyně shledána odpovědnou, použila snížení základní částky pokuty z důvodu polehčujících okolností namísto snížení koeficientu závažnosti, který byl použit pro výpočet základní výše pokuty.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003 L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 4. června 2018 – Rubycon a Rubycon Holdings v. Komise**(Věc T-344/18)**

(2018/C 294/65)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Rubycon Corp. (Ina City, Japonsko) a Rubycon Holdings Co. Ltd (Ina City) (zástupci: J. Rivas Andrés, A. Federle a M. Relange, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2018) 1768 final ze dne 21. března 2018 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (Věc AT.40136 – Capacitors) v rozsahu, v němž se týká Rubycon, zejména čl. 1 písm. h) čl. 2 písm. k), čl. 2 odst. 1 a článek 4;
- rozhodl o podstatném snížení pokuty uložené Rubycon podle článku 2 napadeného rozhodnutí na úroveň, která není diskriminující a z důvodu ocenění výjimečné míry spolupráce Rubycon;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí je stíženo nesprávným právním posouzením, když Komise odmítla poskytnout Rubycon podle bodu 26 Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů ⁽¹⁾ výhodu „částečné imunity“ z důvodu zvýšené závažnosti protiprávního jednání.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadeného rozhodnutí není dostatečně odůvodněno a je stíženo nesprávným právním posouzením, které spočívá v konstatování Komise o tom, že se neodchýlí od Pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 ⁽²⁾ a Rubycon nepřizná dodatečné snížení pokuty, což je v rozporu s unijními právními zásadami proporcionality a rovného zacházení a se zásadou individualizace sankcí.

⁽¹⁾ Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. C 298, 8.12.2006, s. 17).

⁽²⁾ Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2).

Žaloba podaná dne 5. června 2018 – Ukrselhosprom PCF a Versobank v. ECB**(Věc T-351/18)**

(2018/C 294/66)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ukrselhosprom PCF LLC (Solone, Ukrajina) a Versobank AS (Talin, Estonsko) (zástupci: O. Behrends, L. Feddern a M. Kirchner, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka (ECB)

Návrhová žádání

- zrušit rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/SSM/2018–EE-1 WHD-2017-0012 ze dne 26. března 2018, kterým byla společností Versobank AS odebrána bankovní licence,
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že ECB neměla pravomoc přijmout rozhodnutí týkající se likvidace společnosti Versobank AS.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že ECB neprovedla vlastní posouzení problematiky boje proti praní špinavých peněz a boje proti financování terorismu.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že ECB neprovedla šetření a obezřetné a nestranné posouzení veškerých relevantních okolností věci, zejména pokud jde o rizika boje proti praní špinavých peněz a boje proti financování terorismu a dodržování předpisů.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že ECB protiprávně odmítla jiné možnosti, zejména prodej společnosti Versobank nebo umožnit jí dobrovolnou likvidaci.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že ECB porušila zásadu rovného zacházení.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že ECB porušila zásadu proporcionality.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že ECB porušila zásadu legitimního očekávání a právní jistoty.
8. Osmý žalobní důvod vychází z toho, že se ECB dopustila zneužití pravomoci.
9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že ECB porušila právo být slyšen.
10. Desátý žalobní důvod vychází z toho, že ECB porušila právo na obhajobu.
11. Jedenáctý žalobní důvod vychází z toho, že ECB nevydala náležitě odůvodněné rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 5. června 2018 – Nippon Chemi-Con Corporation v. Komise

(Věc T-363/18)

(2018/C 294/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Nippon Chemi-Con Corporation (Tokio, Japonsko) (zástupci: H. Niemeyer, M. Röhrig, D. Schlichting a I. Stoicescu, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil zcela nebo zčásti rozhodnutí Evropské Komise ze dne 21. března 2018 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (Věc AT.40136 – Capacitors);
- podpůrně zrušil čl. 2 písm. g) rozhodnutí Evropské Komise ze dne 21. března 2018;
- podpůrně snížil pokutu, která byla uložena žalobkyni podle čl. 2 písm. g) rozhodnutí Evropské Komise ze dne 21. března 2018, vykonáním své pravomoci přezkumu v plné jurisdikci podle článku 261 SFEU a článku 31 nařízení 1/2003;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnut a článku 41 Listiny základních práv.

Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila její právo být vyslechnuta, neboť jí neumožnila přístup ke všem materiálům případu, na které odkazovala ve sporném rozhodnutí, neposkytla jí veškeré případné důkazy v její prospěch, nevydala místo dopisu popisujícího skutkové okolnosti dodatečné prohlášení o námitkách, kterým by byly napraveny nedostatky původního prohlášení o námitkách, a neposkytla jí odpovídající přístup k zápisům z jednání s dalšími zúčastněnými.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise nepředložila přesné a soudržné důkazy o protiprávním jednání, které mělo dopad na EHP po celou dobu trvání údajného protiprávního jednání.

Komise nepředložila přesné a soudržné důkazy o protiprávním jednání, které mělo dopad na EHP po celou dobu trvání údajného protiprávního jednání, zejména pokud jde o období, v němž se konala setkání ECC (1998-2003), a trojstranná a vícestranná setkání a jejich dopad na EHP v období let 2009 až 2012.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z neexistence dostatečného důkazu jediného a trvajících protiprávního jednání.

Žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala existenci jediného a trvajících protiprávního jednání, které zahrnuje veškeré typy údajných setkání v souvislosti s veškerými hliníkovými elektrolytickými kondenzátory a veškerými tantalovými elektrolytickými kondenzátory během období čtrnácti let s dopadem na EHP, neboť na požadované úrovni nevymezila celkový plán sledující jediný protisoutěžní hospodářský cíl, ani neprokázala existenci spojitosti mezi různými setkáními.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z neexistence protiprávního jednání z hlediska účelu

Komise rovněž údajně neprokázala, že protisoutěžní jednání bylo protiprávním jednáním z hlediska účelu, neboť k údajné výměně informací o budoucích cenách a nabídce a ke kontaktům relevantním z hlediska prodeje v EHP docházelo ojedinele a v malém rozsahu.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci Komise

Komise rovněž nesprávně tvrdí, že má pravomoc ve věci údajného protiprávního jednání, neboť nepředložila dostatečné důkazy o spojitosti údajného protiprávního jednání s EHP. Komise nepřihlédla k důkazu, že žádný ze dvou a třístranných kontaktů neměl dopad na prodeje do EHP, neboť tyto kontakty se zaměřovaly na zákazníky mimo Evropu. Komise neprokázala své tvrzení, podle kterého se japonští výrobci kondenzátorů účastnili setkání za účelem omezení hospodářské soutěže v EHP.

6. Šestý žalobní důvod vycházející porušení čl. 23 odst. 2 a 3 nařízení č. 1/2003⁽¹⁾, Pokynů Komise pro výpočet pokut⁽²⁾ a základních zásad stanovení pokut, zejména zásad rovného zacházení a proporcionality.

Žalobkyně konečně tvrdí, že Komise porušila čl. 23 odst. 2 a 3 nařízení č. 1/2003, pokyny Komise pro výpočet pokut a základní zásady stanovení pokut, zejména zásady rovného zacházení a proporcionality, neboť zohlednila nepřiměřenou hodnotu prodeje a nezohlednila omezenou spojitost údajného protiprávního jednání s EHP.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1, Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

⁽²⁾ Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2).

Žaloba podaná dne 25. června 2018 – Intas Pharmaceuticals v. EUIPO Laboratorios Indas (INTAS)

(Věc T-380/18)

(2018/C 294/68)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ahmadábád, Indie) (zástupce: M. Edenborough, QC)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „INTAS“ – Přihláška č. 14 153 811

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. dubna 2018, ve věci R 815/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- podpůrně, změnil napadené rozhodnutí v tom smyslu, že námitka má být vrácena námitkovému oddělení k novému projednání námitky;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v tomto řízení a v souvislosti s ním, jakož i náhradu nákladů řízení před odvolacím senátem;
- podpůrně pro případ, že další účastnice řízení před odvolacím senátem vstoupí do tohoto řízení jako vedlejší účastnice, uložil EUIPO a vedlejší účastníci společně a nerozdílně náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v tomto řízení a v souvislosti s ním, jakož i náhradu nákladů řízení před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 26. června 2018 – Sta*Ware EDV Beratung v. EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)**(Věc T-383/18)**

(2018/C 294/69)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Sta*Ware EDV Beratung GmbH (Starnberg, Německo) (zástupci: M. Bölling a M. Graf, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Accelerate IT Consulting GmbH (Ahlen, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie businessNavi – Ochranná známka Evropské unie č. 9 155 698

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. května 2018, ve věci R 434/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž odvolací senát zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 16. února 2017 (výmaz č. 12 336 C) a určil, že ochranná známka Evropské unie č. 9 155 698 businessNavi (obrazová ochranná známka) zůstává zapsána pro následující služby třídy 42,

Aktualizace počítačových softwarů, poradenské služby v oblasti počítačů a počítačových softwarů, analýzy a design počítačových systémů, správa serverových dat, služby programátora elektronického zpracování údajů, poradenství v oblasti elektronického zpracování údajů (služby informatika), vytváření programů pro zpracování údajů, poradenství v oblasti hard- a software, implementace programů elektronického zpracování údajů v sítích, instalace a údržba softwaru pro přístupy k internetu, instalace počítačových programů, konfigurace počítačových sítí prostřednictvím softwaru, kontrola výkonu a analýza provozu sítě, správa serveru, technické řízení projektu v oblasti elektronického zpracování údajů;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) a článku 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001 ve spojení s pravidlem č. 22 odst. 3, odst. 4 a pravidlem č. 40 odst. 5 nařízení Komise (ES) č. 2868/95.

Žaloba podaná dne 27. června 2018 – Iccrea Banca v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí

(Věc T-386/18)

(2018/C 294/70)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Řím, Itálie) (zástupci: P. Messina, F. Isgrò a A. Dentoni Litta, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise, Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil podle článku 263 SFEU rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí č. SRB/ES/SRF/2018/03 ze dne 12. dubna 2018 a případně související přílohy, jakož i jakákoli jiná rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí, i když nejsou známa, na základě nichž Banca d'Italia (Italská centrální banka) přijala rozhodnutí č. 0517765/18 ze dne 27. dubna 2018 a č. 0646641/18 ze dne 28. května 2018;
- v souladu s článkem 268 SFEU nahradil společnosti ICCREA Banca škodu spočívající ve vyšších výdajích, kterou způsobil Jednotný výbor pro řešení krizí při výkonu pravomoci stanovit příspěvky, které žalobkyně zaplatila;
- podpůrně a v případě zamítnutí výše uvedených návrhů prohlásil neplatnost čl. 5 odst. 1 písm. a) a f) obsažených v [nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63] (nebo případně celého nařízení) pro porušení zásad rovnosti, zákazu diskriminace a proporcionality;
- v každém případě uložil Jednotnému výboru pro řešení krizí náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí č. SRB/ES/SRF/2018/03 ze dne 12. dubna 2018 a souvisejícím přílohám, jakož i veškerým dalším rozhodnutím tohoto orgánu, i když nejsou známa, v nichž byla žalobkyni stanovena povinnost platit příspěvky vyplývající z nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63.⁽¹⁾

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatečného šetření, nesprávného posouzení skutkového stavu, porušení a nesprávného použití čl. 5 písm. a) nařízení EU/2015/63, jakož i porušení zásady zákazu diskriminace a řádné správy.
  - V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že Jednotný výbor pro řešení krizí nesprávně použil čl. 5 písm. a) nařízení EU/2015/63 při stanovení výše příspěvků, které žalobkyně zaplatila, a to tím, že nezohlednil závazky uvnitř skupiny.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatečného šetření, nesprávného posouzení skutkového stavu, porušení a nesprávného použití čl. 5 písm. f) nařízení EU/2015/63, jakož i porušení zásad zákazu diskriminace a řádné správy.

— Žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že Jednotný výbor pro řešení krizí nesprávně použil čl. 5 písm. f) nařízení EU/2015/63 tím, že zavedl dvojí započítávání.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z protiprávního jednání orgánu Evropské unie, které zakládá mimosmluvní odpovědnost podle článku 268 SFEU.

— Žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že jednání Jednotného výboru pro řešení krizí zahrnuje všechny předpoklady, které evropská judikatura požaduje pro nároky na náhradu škody, a to protiprávnost přičitatelnou orgánu, skutečnou existenci škody a existenci příčinné souvislosti mezi údajným jednáním a tvrzenou škodou.

4. Čtvrtý žalobní důvod týkající se, podpůrně a jako vedlejší důvod, porušení zásad efektivit, rovnocennosti a rovného zacházení a následné nepoužitelnosti nařízení EU/2015/63.

V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že jakýkoli rozpor mezi uvedeným nařízením a situací žalobkyně porušuje uvedené zásady, neboť subjektům nacházejícím se ve stejné skutkové situaci jako ICCREA by byly sníženy příspěvky, což by vedlo k protiprávnímu zhoršování postavení žalobkyně s důsledkem, že s podobnými situacemi by se zacházelo odlišně.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

Žaloba podaná dne 28. června 2018 – Mellifera v. Komise

(Věc T-393/18)

(2018/C 294/71)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Mellifera e. V., Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Rosenfeld, Německo) (zástupce: A. Willand, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise Ares (2018) 2087165 ze dne 19. dubna 2018, které mu bylo doručeno dne 19. dubna 2018;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tento žalobní důvod:

Porušení čl. 10 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. g) nařízení (ES) č. 1367/2006 ⁽¹⁾ a Aarhuskou úmluvou ⁽²⁾

- Žalobce tvrdí, že obnovení schválení účinné látky glyfosát představuje správní akt, který lze přezkoumávat v řízení podle čl. 10 odst. 1 nařízení č. 1367/2006.
- K tomu zejména uvádí, že obnovení schválení je „aktem s individuální působností“, jelikož v rámci schvalovacího řízení bylo vydáno rozhodnutí vůči žadateli.
- Žalobce dále uvádí, že schválení účinné látky glyfosát mělo být podle platných předpisů vydáno pouze spolu s vhodnými omezeními a podmínkami za účelem ochrany biodiverzity.
- V poslední řadě si žalobce stěžuje na pochybení, k němuž došlo v řízení o obnovení schválení účinné látky glyfosát.

- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. 2006, L 264, s. 13).
- ⁽²⁾ Úmluva Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí.

Žaloba podaná dne 27. června 2018 – TrekStor v. EUIPO (Theatre)

(Věc T-399/18)

(2018/C 294/72)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: TrekStor Ltd (Hongkong, Čína) (zástupci: O. Spieker, advokát, A. Schönfleisch, advokátka, M. Alber, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „Theatre – Přihláška č. 16 374 886

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. dubna 2018, ve věci R 2238/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 2. července 2018 – Zhadanov v. EUIPO (PDF Expert)**(Věc T-404/18)**

(2018/C 294/73)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* Igor Zhadanov (Oděsa, Ukrajina) (zástupce: P. Olson, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie „PDF Expert“ – Přihláška č. 16 257 735*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. dubna 2018, ve věci R 1813/2017-2**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zaspal přihlášku ochranné známky Evropské unie č. 16 257 735 pro „Počítačový aplikační software pro osobní počítače, mobilní telefony a přenosné elektronické přístroje, zejména software pro prohlížení, úpravu a správu dokumentů ve formátu PDF“;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Odvolací senát se dopustil pochybení, když neuznal zvláštní povahu přihlášky výrobků
- Odvolací senát se dopustil pochybení při posouzení důkazů, které mu byly předloženy, když dospěl k závěru, že přihlašovaná ochranná známka nezískala rozlišovací způsobilosti užíváním.

Žaloba podaná dne 3. července 2018 – Holmer Dahl v. SRB**(Věc T-405/18)**

(2018/C 294/74)

*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení***Žalobyně:* Helene Holmer Dahl (Madrid, Španělsko) (zástupci: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías a A. Lois Perreau de Pinninck, abogados)*Žalovaný:* Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil mimosmluvní odpovědnost SRB a uložil mu nahradit škodu, kterou žalobkyně utrpěla v důsledku všech jeho jednání a opomenutí, při nichž došlo ke ztrátě celé její investice do podřízených dluhopisů BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A., jejichž byla majitelkou;
- uložil SRB, aby žalobkyni vyplatil náhradu utrpěné majetkové a nemajetkové újmy („požadovaná částka“):
  - z titulu majetkové újmy celkovou částku 160 558,41 eur za amortizaci akcií Banco Popular; a
  - z titulu nemajetkové újmy částku až 160 558,41 eur nebo částku, kterou Tribunál považuje za přiměřenou;
- konstatoval zvýšení požadované částky o vyrovnávací úroky ode dne 7. června 2017 až do vydání rozsudku v této věci;
- zvýšil požadovanou částku spolu s úroky z prodlení od okamžiku vydání rozsudku v této věci do okamžiku úplného zaplacení požadované částky, o úrokovou sazbu určenou na základě sazby ECB pro hlavní refinanční operace a zvýšenou o dva procentní body.
- uložil SRB náhradu nákladů řízení.

Důvody a hlavní argumenty

Důvody a hlavní argumenty jsou podobné jako důvody a hlavní argumenty vznesené ve věci T-659/17, Vallina Fonseca v. SRB (2017 C 424, s. 42).

Žaloba podaná dne 2. července 2018 – mobile.de v. EUIPO – Družество s omezenou odpovědností „Rezon“ (mobile.ro)

(Věc T-412/18)

(2018/C 294/75)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: mobile.de GmbH (Dreilinden, Německo) (zástupce: T. Lührig, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Družество s omezenou odpovědností „Rezon“ (Sofie, Bulharsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Evropské unie mobile.ro –

ochranná známka Evropské unie č. 8 838 542

Řízení před EUIPO: řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. března 2018 ve věci R 111/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 18 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ve spojení s jeho čl. 64 odst. 2 a 3,
- porušení čl. 19 odst. 2 a čl. 10 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625 ve spojení s čl. 64 odst. 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001,
- porušení čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ve spojení s jeho čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 2 písm. a) bodem ii,
- porušení čl. 4 odst. 3 SEU ve spojení s právní zásadou zakotvenou v čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 a čl. 61 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 4. července 2018 – Portigon v. SRB

(Věc T-413/18)

(2018/C 294/76)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Portigon AG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: D. Bliesener a V. Jungkind, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 12. dubna 2018 o předem hrazených příspěvcích do Jednotného fondu pro řešení krizí za rok 2018 (SRB/ES/SRF/2018/03) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů, které jsou v podstatě totožné nebo podobné žalobním důvodům tvrzeným ve věci T-420/17, Portigon v. SRB ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2017, C 277, s. 56.

Žaloba podaná dne 4. července 2018 – Silgan Closures a Silgan Holdings v. Komise

(Věc T-415/18)

(2018/C 294/77)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Silgan Closures GmbH (Mnichov, Německo) a Silgan Holdings Inc. (Stamford, Connecticut, Spojené státy)
(zástupci: D. Seeliger, Y. Gürer, R. Grafunder a V. Weiss, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí o kontrole C(2018) 2173 final ze dne 6. dubna 2018, doručené dne 24. dubna 2018;
- zrušil veškerá opatření přijatá v návaznosti na kontrolu provedenou na základě tohoto protiprávního rozhodnutí;
- uložil Komisi, aby zejména vrátila veškeré kopie dokumentů, které byly vyhotoveny v rámci kontrol a které Komise následně odvezla, pod hrozbou zrušení budoucích rozhodnutí Komise Tribunálem, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení základních práv na obhajobu a procesních zásad

V rámci prvního žalobního důvodu se žalobkyně dovolávají zejména skutečnosti, že Bundeskartellamt (Spolkový úřad pro hospodářskou soutěž, Německo) předal Komisi informace, které žalobkyně poskytovaly uvedenému úřadu od roku 2014 v souvislosti s vnitrostátním řízením v rámci jejich spolupráce, a které tudíž neměly být dále poskytnuty v rámci výměny informací podle článku 12 nařízení Rady (ES) č. 1/2003⁽¹⁾.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění rozhodnutí o kontrole a nadměrně širokého a nekonkrétního popisu předmětu kontroly („fishing expedition“), jakož i z neexistence dostačujících důkazů**3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality**

V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí o provedení kontroly nebylo z důvodu probíhajícího šetření a stavu řízení před Spolkovým úřadem pro hospodářskou soutěž nutné ani přiměřené.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci

V rámci čtvrtého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že nařízení kontroly vychází z hodnocení, které neodpovídá skutkovému stavu. Představuje účelovou protiprávní spolupráci mezi Spolkovým úřadem pro hospodářskou soutěž, jež má Komisi umožnit, aby sankcionovala podniky, jež nemohou být sankcionovány na vnitrostátní úrovni kvůli mezerám v právní úpravě.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci Komise a z porušení zásady subsidiarity

V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že není zjevné, že by Spolkový úřad pro hospodářskou soutěž neměl dokončit jím vedené řízení, ani to, proč by bylo lépe, aby toto řízení bylo z důvodu svého rozsahu nebo dopadu vedeno v takto pokročilém stadiu na úrovni Unie.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 10. července 2018 – Bauer Radio v. EUIPO – Weinstein (MUSIKISS)

(Věc T-421/18)

(2018/C 294/78)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bauer Radio Ltd (Peterborough, Spojené království) (zástupce: G. Messenger, barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Simon Weinstein (Vídeň, Rakousko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „MUSIKISS“ – Přihláška č. 12 317 616

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. března 2018, ve věci R 510/2017-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- rozhodl, že EUIPO a další účastník řízení ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 6. července 2018 – Fissler v. EUIPO (vita)**(Věc T-423/18)**

(2018/C 294/79)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Fissler GbmH (Idar-Oberstein, Německo) (zástupci: Rechtsanwalt G. Hasselblatt a Rechtsanwältin K. Middelhoff)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „vita“ – Přihláška č. 15 857 188

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. března 2018, ve věci R 1326/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS